

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
คุณานนต์ แสงวงษ์งาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

คุณานนท์ แสงวงษ์งาม. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 265 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน(X_7) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง(X_8) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ(X_{10}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{11})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ(X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4(X_1) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5(X_2) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6(X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_5)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_8) และบุคลิกภาพ (X_6) ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศได้ร้อยละ 56.7

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .704 + .313X_9 + .395X_8 + .150X_6$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .695X_9 + .323X_8 + .175 X_6$$

FACTORS AFFECTING ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LEARNING FROM FOREIGN
TEACHERS OF THE SECOND LEVEL, PRIMARY GRADE 4 - 6 STUDENTS
AT SAINAMTHIP SCHOOL IN KLONGTOEY DISTRICT, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Kunanon Sangwongngam. (2009). *Factors Affecting Attitude towards English Learning from Foreign Teachers of the Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students at Sainamthip School in Klongtoey District, Bangkok*. Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study the factors affecting attitude towards English learning from foreign teachers of the second level, primary grade 4 - 6 students, at Sainamthip school in Klongtoey district, Bangkok. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factors; grade level, learning achievement, personality and learning habit, second of them was family factors; guardian's economic level, guardian's learning expectation and third of them was learning environmental factors; physical learning environment, interpersonal relationship between students and their foreign teachers and interpersonal relationship between students and their peers.

The 265 samples were 107 males and 158 females of the second level, primary grade 4-6 students, at Sainamthip school in Klongtoey district, Bangkok during academic year of 2008. These students were stratified randomly sampling from the population with strata of class and gender. The instruments were questionnaires of factors affecting attitude towards English learning from foreign teachers of the second level, primary grade 4-6 students, at Sainamthip school in Klongtoey district, Bangkok. The data was analyzed by using the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlations between attitude towards English learning from foreign teachers of the second level, primary grade 4-6 students, at Sainamthip school in Klongtoey district, Bangkok and 5 factors; learning habit(X_7), guardian's learning expectation(X_8), physical learning environment(X_9), interpersonal relationship between students and their foreign teachers(X_{10}) and interpersonal relationship between students and their peers (X_{11}) at .01 level.

2. There was significantly negative correlation between attitude towards English learning from foreign teachers of the second level, primary grade 4-6 students, at Sainamthip School in Klongtoey district, Bangkok and 1 factor; personality(X_6) at .01 level.

3. There was no significantly correlation between attitude towards English learning from foreign teachers of the second level, primary grade 4-6 students, at Sainamthip School in Klongtoey district, Bangkok and 5 factors; grade levels : prathom sukka IV(X_1), prathom sukka V(X_2) prathom sukka VI(X_3) learning achievement(X_4) and guardian' s economic level(X_5).

4. There were 3 significantly factors affecting attitude towards English learning from foreign teachers of the second level, primary grade 4-6 students, at Sainamthip School in Klongtoey district, Bangkok at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter; physical learning environment(X_9), guardian' s learning expectation(X_8) and personality(X_6). These 3 factors could predict attitude towards English learning from foreign teachers about percentage of 56.7

5. The significantly predicted equations of attitude towards English learning from foreign teachers of the second level, primary grade 4-6 students, at Sainamthip School in Klongtoey district, Bangkok at .01 level were as follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = .704 + .313 X_9 + .395 X_8 + .150 X_6$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .695 X_9 + .323 X_8 + .175 X_6$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครู
ชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ของ
คุณานนต์ แสงวงษ์งาม จบนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. งาม นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม เพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะต่างๆ ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตาอย่างสูง ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณา และความเสียสละของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ที่กรุณาช่วยตรวจ แก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้คำแนะนำในเรื่องเครื่องมือและแบบสอบถามวิจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ที่คอยอบรม อีกทั้งประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้สามารถนำมาใช้ในชีวิตการทำงานในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ณัฐนิศา พรหมเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และอาจารย์ฉวีวรรณ จินตภัทร รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการที่ได้อำนวยความสะดวกในการสำรวจปัญหาเบื้องต้นและการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้ ณ โรงเรียนสายน้ำทิพย์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ปทุมพร วาดเขียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ อาจารย์รัตนพร พวงซ้อย อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย อีกทั้งคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ภายในโรงเรียนสายน้ำทิพย์ ให้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณนักวิจัย นักวิชาการ นักการศึกษา ครูอาจารย์ และนิสิตรุ่นพี่ทุกคนที่ได้เขียนงานไว้ให้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อการหาคุณภาพเครื่องมือ และดำเนินการสำรวจในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนายสุรวิทย์ อัสสพันธ์ เพื่อนผู้ให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้เพิ่มเติมด้านการใช้โปรแกรม SPSS ในการวิจัย ทั้งยังอดหลับอดนอนเพื่อช่วยเหลือในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องงานวิจัยของข้าพเจ้าเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นวิชาเอกเคมี(กศ.บ. และวท.บ.) คณะวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2546 เพื่อนร่วมรุ่นวิชาเอกการแนะแนว รุ่นที่ 10 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 เพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2550 และเพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ปีการศึกษา 2550 ที่เป็นกำลังใจในการทำสารนิพนธ์ให้ข้าพเจ้าเสมอมา

ขอขอบคุณนางสาวมณิรัตน์ สุริยวงศ์พงษา เพื่อนผู้ให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าในทุกๆ เรื่อง ในยามเมื่อข้าพเจ้าขาดแคลนหรือต้องการวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียน เพื่อนคนนี้จะคอยช่วยโดยไม่ขัดข้อง และพร้อมให้กำลังใจที่ดีในการต่อสู้กับชีวิต หากไม่ได้เพื่อนรักคนนี้อาจจะไม่ได้ปริญญาใบนี้สมดังความตั้งใจก็เป็นได้

ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระคุณของพระกิตติวรประสาธน์ รองเจ้าอาวาส วัดราชาธิวาสวิหาร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้ที่ให้การอุปการะข้าพเจ้ามาตั้งแต่ยังเล็ก คุณแม่จุฑารัตน์และครอบครัว บุญมา คุณพ่อมนัสและครอบครัวแสงวงษ์งามทุกคน อีกทั้งบรรดาครู อาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมดูแลเอาใจใส่ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งสามารถประสบความสำเร็จถึงจุดนี้ได้ ดังนั้นคุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ จึงขอมอบเป็นเครื่องสักการะบูชาแต่ท่านทั้งหมด

คุณานนต์ แสงวงษ์งาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาค้นคว้า.....	28
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	55
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	79
ความมุ่งหมายของการวิจัย	79
สมมติฐานการวิจัย	79
วิธีดำเนินการวิจัย	79
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	81
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
อภิปรายผลการวิจัย	82
ข้อเสนอแนะ	92
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	92
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	93
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	102
ภาคผนวก ก	103
ภาคผนวก ข	107
ภาคผนวก ค	119
ประวัติย่อผู้วิจัย	127

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้น.....	54
2 แสดงจำนวนร้อยละของทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดย ครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร.....	74
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่างๆ บุคลิกภาพ นิัยทางการเรียน ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ ครูชาวต่างประเทศ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ.....	75
4 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับ ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ.....	76
5 แสดงผลการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดย ครูชาวต่างประเทศ.....	77
6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ สอนโดยครูชาวต่างประเทศ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	78
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	120
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิัยทางการเรียน.....	121
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง.....	122
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	123
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ.....	124
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน.....	125
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ.....	126

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนอกเหนือจากบทบาทและหน้าที่ในฐานะภาษาประจำชาติในหลายๆ ประเทศแล้ว ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษากลางหรือ ภาษานานาชาติเพื่อการสื่อสารในด้านต่างๆ อันได้แก่ ด้านการค้า การเมืองการปกครอง การพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดทั้งด้านสังคม และ ศิลปวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษมีบทบาทที่สำคัญ และจำเป็นต่อการสื่อสารระหว่างประเทศและ ภายในประเทศในด้านต่างๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สังคมไทยควรให้ความสำคัญของการเรียน ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2546: 2) ที่กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษได้ ทวีความสำคัญมากขึ้น เพราะประชากรส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร ด้วยภาษาอังกฤษจะได้เข้าใจและรู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการ เรียนรู้และประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญ อย่างยิ่งสำหรับการจัดการศึกษาเพื่อรองรับความก้าวหน้าทางวิทยาการสื่อสารในกระแสโลกาภิวัตน์ (กรมวิชาการ. 2543: 4)

ภาษาเป็นเรื่องของทักษะ (SKILL) ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน ปฏิบัติ การศึกษา ขึ้นพื้นฐานยังเป็นพื้นฐานทางการศึกษาระดับสูงต่อไปด้วย (กองวิจัยการศึกษา. 2531: 1) แต่ทั้งนี้ ทั้งนั้น จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาอังกฤษในสังคมไทยแม้มีมายาวนาน แต่คนส่วนใหญ่ในสังคมไทย ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ทั้งๆที่ผู้เรียนบางคนเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ ระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็ตาม ทางเลือกหนึ่งของผู้ปกครองของนักเรียน ในสังคมปัจจุบัน ก็คือการส่งบุตรหลานของตนเองให้ไปเรียนต่างประเทศเพื่อให้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี แต่ค่าใช้จ่ายที่สูง ในปัจจุบัน บางโรงเรียนจึงนิยม ให้มีการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษโดยครูผู้สอนชาวต่างประเทศ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ สอนครูผู้สอนชาวต่างประเทศ และได้มีโอกาส รู้จักกับอาจารย์ปทุมพร วาดเขียน หัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และท่านได้ บรรยายว่า ทางโรงเรียนสายน้ำทิพย์ตระหนักและเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงมีนโยบายพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ ให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งรักที่จะเรียนและ ฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทางโรงเรียนจึงได้จัดให้มีโครงการรับครูชาวต่างประเทศ ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของภาษามาทำการสอนนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 โดยในแต่ละวันนักเรียนจะมีการเรียนคาบละ 50 นาที และได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ครูผู้สอนซึ่งเป็นเจ้าของภาษาจากต่างประเทศ อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอังกฤษ และประเทศแถบเอเชีย อย่างประเทศฟิลิปปินส์ เป็นต้น พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ณ ขณะนี้ คือ นักเรียนไม่สามารถสนทนาสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศได้ ครูผู้สอนชาวต่างประเทศมีความเข้มงวดมากเกินไป ไม่เข้าใจธรรมชาติของนักเรียนไทยเท่าที่ควร ประกอบกับวิธีการสอนไม่จูงใจนักเรียน จึงทำให้นักเรียนไม่มีความสนใจ ขาดความตั้งใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีทัศนคติทางลบต่อครูผู้สอนชาวต่างประเทศ

ดังนั้น ผู้วิจัยได้ขออนุญาตจากทางโรงเรียนทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดสอบถามนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 180 คน แบ่งเป็น นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 60 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2551 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดอย่างไร กับการเรียนภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างประเทศเป็นผู้สอน เพราะเหตุใด”

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 90 คิดว่า ครูชาวต่างประเทศสื่อสารไม่เข้าใจ เพราะไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง แต่เป็นชาวเอเชีย และนักเรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10 คิดว่าเป็นการฝึกทักษะทางภาษาที่ดี และสามารถพูดได้อย่างเจ้าของภาษา เพราะครูชาวต่างประเทศบางท่านสามารถสอนให้เข้าใจได้ง่าย สนุกและไม่ยุ่งยากอย่างที่คิด

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 คิดว่าครูชาวต่างประเทศขาดความเข้าใจนักเรียนเพราะ ครูเหล่านั้นไม่ใช่คนที่อยู่ประเทศไทยมานาน และนักเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 คิดว่าการมีครูชาวต่างประเทศมาสอนเป็นสิ่งที่ดี เพราะทำให้กล้าพูดคุยกับชาวต่างประเทศมากขึ้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 90 คิดว่าครูชาวต่างประเทศไม่เข้าใจนักเรียนโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เพราะไม่มีความคุ้นเคยกับคนไทย และนักเรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10 คิดว่าได้ฝึกทักษะอย่างเจ้าของภาษาเป็นสิ่งที่ดี เพราะมีไม่ก็โรงเรียนในประเทศไทยที่จะได้เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกับครูชาวต่างประเทศ

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างประเทศเป็นผู้สอน เพราะเหตุใด”

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 รู้สึกไม่ชอบ เพราะการที่จ้างครูชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษามาสอนทำให้เรียนภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง สำเนียงไม่ใช่ในแบบเจ้าของภาษา นักเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 รู้สึกว่าน่าเบื่อ เพราะครูชาวต่างชาติพูดออกเสียงฟังยาก และนักเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 รู้สึกชอบเวลาที่ครูสอนชาวต่างชาติทำการสอน เพราะเกิดความกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าถาม กล้าตอบกับชาวต่างชาติมากขึ้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รู้สึกไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ เพราะครูชาวต่างประเทศเป็นคนใจร้อน อารมณ์รุนแรง และนักเรียน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 รู้สึกว่าเรียนไม่รู้เรื่อง เพราะเพื่อนนักเรียนคุยกันในห้องเรียน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 42.59 รู้สึกว่าไม่ดี เพราะครูชาวต่างประเทศสอนไม่เข้าใจ ปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนครูบ่อยๆ นักเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 รู้สึกไม่ชอบ เพราะครูสอนเร็วเกินไป เรียนมัน และนักเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.07 รู้สึกดี เพราะการเรียนกับครูชาวต่างประเทศทำให้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น

คำถามข้อที่ 3 ถามว่า “นักเรียนทำอย่างไร เมื่อเกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างประเทศเป็นผู้สอน”

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 ต้องมีความตั้งใจเรียนให้มากขึ้น นักเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 จะซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยในห้องทันที และนักเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 จะเข้าพบครูชาวต่างชาติให้มากขึ้น เพื่อทำความเข้าใจในบทเรียนนั้นๆ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 พยายามทำความเข้าใจในรูปแบบการสอนของครูให้ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ นักเรียน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ต้องมีความตั้งใจเรียนให้มากขึ้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 42.59 พยายามตั้งใจเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม นักเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 ถามเมื่อเกิดข้อสงสัยในระหว่างวิชาเรียน และนักเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.07 ความเข้าใจในบทเรียนก่อนเวลาเรียน

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร น่าจะมีปัญหาด้านทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในขณะนี้ต้องอาศัยการปรับตัวเป็นอย่างมาก ด้วยระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไป เนื้อหาการเรียนการสอนยากขึ้น นักเรียนต้องสื่อสารกับครูผู้สอนชาวต่างประเทศในคาบเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ สิ่งสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผล จึงควรให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หากนักเรียนมีทัศนคติทางลบ และไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนภาษาอังกฤษได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนเอง หนึ่งทัศนคติทางด้านการเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งอยู่ในวัยเด็กตอนปลาย หากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้เด็กเกิดความตั้งใจอยากเรียน อยากรู้ อยากเห็น และเอาใจใส่การเรียนอย่างแท้จริง อันจะเป็นผลนำไปสู่ความสามารถในการประเมินความสามารถของตนเอง (อูบลรัตน์ เฟิงสถิต. 2549: 147) ดังที่ (สมนึก โจน่มงคลรัตน์. 2549: 2) กล่าวไว้ว่า เจตคติถือเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียน ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ นักเรียนเกิดความตั้งใจอยากเรียนอย่างแท้จริง ส่วนการมีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ไม่ดีนั้น เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย หหมดกำลังใจในการเรียนจนก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น ทั้งด้านความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมแสดงออกในระหว่างการศึกษาเล่าเรียน ทำให้นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ไม่ดีต่อที่เรียนมีผลการเรียนต่ำมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ไม่ประสบผลสำเร็จในการศึกษาเท่าที่ควรเป็นปัญหาต่อสถานศึกษาครูผู้สอน เพื่อน รวมทั้งผู้ปกครองด้วย และเกิดการสูญเสียทางการศึกษาเป็นอย่างมาก ฉะนั้นการมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตยกรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวต่างประเทศ ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครอง เพื่อช่วยเหลือ และส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 530 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน เป็นนักเรียนชาย 61 คน เป็นนักเรียนหญิง 103 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน เป็นนักเรียนหญิง 102 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน เป็นนักเรียนหญิง 114 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 265 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967 : 886 - 887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้
 - 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 ระดับชั้น
 - 1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.3 บุคลิกภาพ
 - 1.1.4 นิสัยทางการเรียน
 - 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 1.2.2 ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง
 - 1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
2. ตัวแปรตาม คือ ทศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ** หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 **ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศด้านความรู้** ได้แก่ การรู้ถึงคุณค่า เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ที่จะนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยสามารถเข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น มีทักษะการฟัง การอ่าน และเขียนคำศัพท์ หรือประโยคภาษาอังกฤษ

1.2 **ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศด้านความรู้สึก** ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ และความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ และบรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

1.3 **ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม** ได้แก่ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงถึงความเอาใจใส่ การตั้งใจเรียน ปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษกำหนด ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ทบทวนบทเรียน ชยันทำการบ้าน ท่องคำศัพท์และทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ

2. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ** หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 **ระดับชั้น** หมายถึง ระดับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้แก่

2.1.1.1 ระดับประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.1.2 ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.1.3 ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.2 **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนแสดงเป็นระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

2.1.3 **บุคลิกภาพ** หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นักเรียนนั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งบุคลิกภาพในการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่ง แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ หมายถึง บุคลิกภาพของนักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ และสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.1.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี หมายถึง บุคลิกภาพของนักเรียนที่ค่อนข้างมีความเฉื่อยชา เป็นคนที่มีจิตใจเยือกเย็น ทำงานไปได้เรื่อยๆ ไม่เร่งรีบ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ทางการทำงานเท่าใดนัก ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เป็นบุคคลที่มีความอดทนรอคอยได้อย่างสบาย

2.1.4 นิสัยทางการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การเตรียมตัวอ่านบทเรียนล่วงหน้า ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลา ความตั้งใจในการเรียน การซักถามข้อสงสัยต่ออาจารย์ผู้สอน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.2.2 ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เป็น ต้องการที่จะให้นักเรียนประสบความสำเร็จ และบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศที่มีผลต่อนักเรียน เพื่อให้เข้าใจและเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ได้แก่สถานที่เรียนภาษาอังกฤษ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ มีห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ (Sound Lab) ซึ่งมีขนาดของห้องเรียนไม่แออัด คับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ มีเอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูชาวต่างประเทศ และการปฏิบัติตนของครูชาวต่างประเทศต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

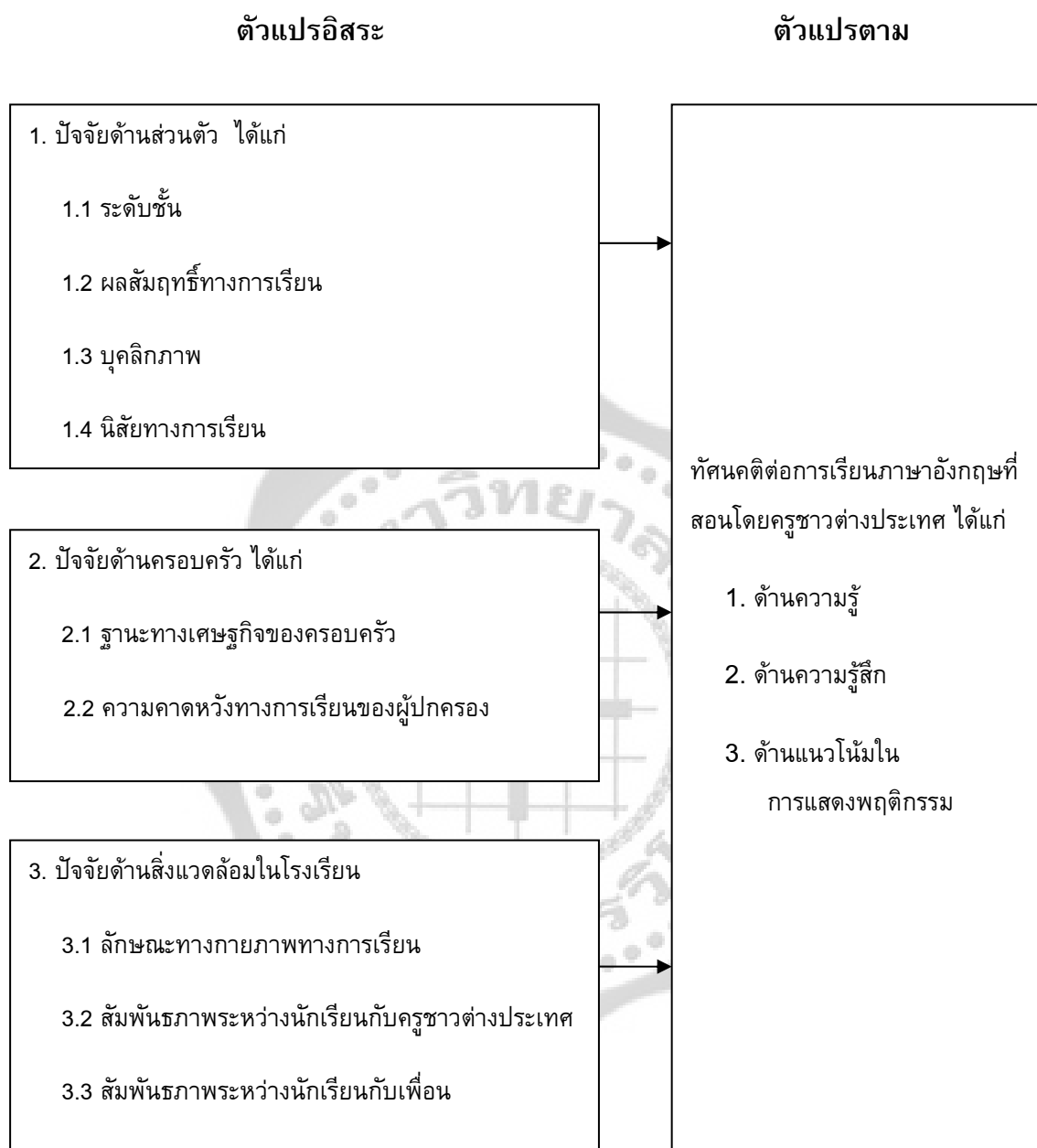
2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูชาวต่างประเทศ ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของครูชาวต่างประเทศ ช่วยเหลืองานของครูชาวต่างประเทศ ตามความสามารถของตน ขอคำแนะนำเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน ตั้งใจเรียนและสนใจบทเรียนขณะที่ครูชาวต่างประเทศสอน และมีการซักถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูชาวต่างประเทศต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน กระตุ้นให้นักเรียนขยันอ่านและทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ ให้คำปรึกษาทั้งทางการเรียน ภาษาอังกฤษและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อน ในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ห่วงใย และสนิทสนม ไว้วางใจต่อกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันด้วยความพึงพอใจ

3. ครูชาวต่างประเทศ หมายถึง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนในปัจจุบัน โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มาจากต่างประเทศหลายเชื้อชาติ โดยผ่านการคัดเลือกจากหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครู-อาจารย์ภายในกลุ่มสาระ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

จากปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าว คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุคลิกภาพ และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทักษะติดต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาว

ต่างประเทศ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียน

2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาว

ต่างประเทศ

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1.1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ หรือในที่นี้จะขอเรียกว่า เจตคติ ควบคู่กันไป โดยคำว่า เจตคติ (Attitude) นั้นตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อานว่า เจ-ตะ-คะ-ติ มีความหมายว่า ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546: 321)

นิวคอมบ์ (เปรมวดี รัตกุล. 2541: 54; อ้างอิงจาก Newcomb. 1954) ได้กล่าวว่า เจตคติจะอยู่ในเฉพาะบุคคลตามลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่คนนั้นได้รับ และจะแสดงพฤติกรรมออกมาสองลักษณะ คือ ลักษณะพึงพอใจหรือชอบ ทำให้เกิดความรักใคร่ อยากริใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่า เจตคติเชิงนิมานหรือเชิงบวก (Positive Attitude) กับเจตคติที่แสดงออกมาในลักษณะไม่พึงพอใจ เบื่อหน่าย ทำให้เกิดความชิงชัง ไม่อยากริใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่าเจตคติเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Negative Attitude)

ฮิลการ์ด (นภาพร กุลเรืองทรัพย์. 2548: 54; อ้างอิงจาก Hilgard. 1962: 564) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติเพิ่มเติมว่าเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และพร้อมที่จะสนองแนวความคิดหรือสภาพการณ์ในการเข้าหาหรือออกห่างเมื่อพบสิ่งดังกล่าวในครั้งต่อไป

อัลพอร์ต (นวัติ โมกขะเวส. 2551: 13; อ้างอิงจาก Allport. 1967: 3) กล่าวว่า ทศนคติ (Attitude) เป็นคำศัพท์ที่มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า "Aptus" แปลว่า ความโน้มเอียงที่เหมาะสม นำมาใช้ในความหมายของทศนคติ หมายถึง ท่าทีที่แสดงออกของบุคคลซึ่งบ่งถึงสภาพจิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

โรคิช (นวัติ โมกขะเวส. 2551: 13; อ้างอิงจาก Rokeach. 1970: 112) กล่าวว่า ทศนคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

กูต (อังค์วรา ธีราทรง. 2549: 15; อ้างอิงจาก Good. 1973: 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้นๆ

อนาสตาซี (Anastasi. 1982: 552) ได้สรุปว่า เจตคติเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้นว่า กลุ่มชน ประเพณี หรือสถาบันต่างๆ

รูคิช (ศศิธร จันท์ศรี. 2543: 33; อ้างอิงจาก Rokeach. 1982) กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้ จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

สร้อยตระกูล ติวยานนท์ อรรถมานะ (2541: 64-68) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ผลผสมผสานของความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งออกมาในรูปการประเมินค่าอันอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 54) กล่าวว่าเจตคติเป็น ความรู้สึกเชื่อ ศรัทธา ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งจะเป็น ทางดีหรือไม่ดีก็ได้

วิไลลักษณ์ ชมภูศรี (2544: 53) กล่าวว่า “เจตคติ (Attitude) เป็นคำ ที่มีรากศัพท์ภาษาละตินว่า “APTUS” แปลว่า “โน้มเอียงเหมาะสม”

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าเจตคติ คือ ความคิดหรือ ความรู้สึกของบุคคลอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็น วัตถุหรือสถานการณ์ที่มากกระทบต่อบุคคลนั้น หรือทำให้บุคคลนั้น มีแนวโน้มที่จะประพฤติ หรือ กระทำอย่างหนึ่งอย่างใด โดยที่การกระทำนั้นอาจจะมาทางบวกหรือทางลบต่อวัตถุหรือสถานการณ์ นั้นก็ได้

1.1.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

เครนซ์ และอีเกอร์ตัน(นภาพร กุลเรืองทรัพย์. 2547: 56; อ้างอิงจาก Krench; & Egerton. 1962: 139-140) แมคไกร์ (นภาพร กุลเรืองทรัพย์ 2547: 56; อ้างอิงจาก Meguire. 1969: 155-156) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ในลักษณะเดียวกันว่า เจตคติมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา(Cognitive Component) คือ ความรู้ ความคิด และความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ จากการได้รับรู้ประสบการณ์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ก่อนจึงจะสามารถกำหนดท่าที ความรู้สึกต่อสิ่งเรานั้นได้
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ ความรู้สึก ต่างๆ เช่น ความพอใจ ความชื่นชม ไม่ชอบ หรือรังเกียจ ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นโดยมีความรู้ ความคิดหรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนด
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ แนวโน้ม ในทางปฏิบัติที่จะสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ ทั้งด้านบวก หรือด้านลบ เช่น การยอมรับ การไม่ยอมรับ ความเต็มใจหรือไม่เต็มใจ

1.1.1.3 ลักษณะทั่วไปของทัศนคติ

ส.วาสนา ประवालพฤษ์ (2542: 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น จะเป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะ สังเกตเห็นได้
2. สภาวะของความพร้อมจะตอบสนองในลักษณะที่กล่าวในข้อ 1 นั้น เป็น ลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ จะเกี่ยวข้องกับ สัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

4. เจตคติไม่สำราสามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

5. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา ความเป็นปัจเจกบุคคล เป็นต้น

6. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้กับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

1.1.1.4 การเกิดทัศนคติ

ฮิลการ์ด (วิลไลซ์) พินิจบัญญัติ (1958: 15-16; อ้างอิงจาก Hilgard. 1962: 614) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล และ Allport ยังได้เสนอแนวความคิดว่าเจตคติต่อสิ่งหนึ่งของคนเกิดได้ ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น เจตคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนและอื่น ๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้วยังทำให้มีกระบวน (Pattern) เป็นของตนเองด้วย ดังนั้นเจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนๆ นั้น

3. การเลียนแบบการถ่ายทอดเจตคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบเจตคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้องและบุคคลอื่น

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีเจตคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น เจตคติต่อศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น

คูน (Coon. 1988: 677-679) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดเจตคติดังต่อไปนี้

1. การติดต่อโดยตรง ประสบการณ์ตรงของบุคคลที่มีเป้าหมายของเจตคติ

การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จากการโต้ตอบกับผู้มีเจตคติเฉพาะเรื่อง

2. การอบรมเลี้ยงดู เป็นผลมาจากค่านิยม ความเชื่อ การปฏิบัติของพ่อแม่

3. การเป็นสมาชิกของกลุ่ม

4. สื่อมวลชน รวมไปถึงสื่อ เช่น นิตยสาร และโทรทัศน์ ที่เข้าถึงผู้รับจำนวนมาก

5. การเรียนรู้โดยบังเอิญ

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นเมื่อได้รับประสบการณ์ การถ่ายทอดและอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น เมื่อสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนเจตคติก็สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้

1.1.1.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change)

แมคไควร์ (นวัต โมกษะเวส. 2551: 18-20; อ้างอิงจาก Mcguire. 1969: 175-177) ได้กล่าวถึงวิธีการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลอาจทำได้ ดังนี้

1. การให้คำแนะนำ (Suggestion Situation) โดยการให้บุคคลอื่น เช่น จากผู้ที่มีอำนาจเหนือตน (Authority) จากกลุ่มเพื่อน เป็นต้น มาแนะนำสิ่งต่างๆ จะทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติได้

2. การให้ทำตาม (Conformity Situation) โดยอาจจะเลียนแบบบุคคลที่มีอิทธิพลต่อตน เช่น คนที่มีอำนาจ บุคคลที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น

3. การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion Situation) โดยการให้สมาชิกในกลุ่มได้เสนอแนะความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ แล้วหาข้อสรุปที่ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้สมาชิกในกลุ่มรับรู้และคล้อยตามได้

4. การใช้สารชักจูง (Persuasive Messages) โดยการส่งสารสื่อประเภทต่างๆ เช่น บทความ คำพูดโดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ ไปยังผู้รับ จะทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติให้คล้อยตาม

ซิมบาโบ (ธาราวัดน์ ชนารัตน์. 13; อ้างอิงจาก Zimbardo; et. Al. 1977: 49-53) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ เปลี่ยนแปลงก็จะมี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามมา ความรู้ เจตคติและการเปลี่ยนแปลงทั้งสามอย่างนี้มีความเชื่อมโยงในการที่จะให้เกิดการยอมรับปฏิบัติในสิ่งใดก็จะต้องพยายามทำให้เกิดเจตคติเสียก่อน

1.1.1.6 ประโยชน์ของเจตคติ

เพตี และเคซิออปโป (Petty; & Cacioppo. 1982: 7) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือการจัดระบบสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว

2. ช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่ซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกริยาโต้ตอบหรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่นำความพอใจมาให้ หรือเป็นรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมตนเองซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้น นำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

บุญส่ง นิลแก้ว (2541: 134) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นเสมือนกุญแจอย่างดี เพราะเพียงแต่รู้ว่าเรามีเจตคติอย่างไร เราก็สามารถที่จะสรุปพฤติกรรมต่างๆ ของเขาได้
2. เจตคติทำให้เราสามารถพิจารณาตัดสินหาสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลอื่นหรือต่อสิ่งอื่นได้
3. ความเข้าใจเรื่องเจตคติ ช่วยให้อธิบายถึงความคงเส้นคงวาในพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งได้
4. เจตคติเป็นความสำคัญที่บุคคลพึงมี และเขาเห็นว่าถูกต้องโดยไม่คำนึงถึงความเกี่ยวข้องของต่อพฤติกรรมของบุคคลอื่น และเจตคติของเขามีส่วนทำให้บุคคลอื่น สถาบันต่างๆ ในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง
5. ในทางจิตวิทยา ความเข้าใจเรื่องเจตคติเป็นการจัดเตรียมจุดสำคัญที่จะทำให้เกิดความสนใจในลักษณะต่างๆ อันจะเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและพฤติกรรม
6. ในทางสังคมวิทยา เจตคติเป็นศูนย์กลางของความเข้าใจและพื้นฐานของพฤติกรรมทางสังคม
7. ในทางรัฐศาสตร์ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นโดยทั่วๆ ไปมีความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยชน์และหน้าที่ของเจตคติ คือ ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงความรู้สึก ความคิดของตนเอง ซึ่งเกิดจากการมีปฏิกิริยาโต้ตอบ หรือรับรู้ต่อสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งจะทำให้เกิดการปรับตัว ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

1.1.1.7 เทคนิคการวัดทัศนคติ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 60-63) ได้กล่าวถึงเครื่องมือในการวัดเจตคติ ไว้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้สัมภาษณ์ที่ดีต้องฟังมากกว่าพูดเสียเองและต้องไม่หุบปาก จะยึดตามแนววัตถุประสงค์ที่จะวัดและบันทึกไว้ได้อย่างถูกต้อง การสัมภาษณ์ใช้ปากเป็นเครื่องมือสำคัญ ได้ผลอย่างไรบันทึกเอาไว้ การวัดเจตคติ โดยการสัมภาษณ์จะต้องสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์ให้ดีเป็นมาตรฐานก่อน ข้อคำถามแต่ละข้อจะต้องกระตุ้นให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบความรู้สึกต่อเป้าเจตคติ ที่ผู้ทำการสัมภาษณ์ต้องการได้ข้อคำถามหรือข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติให้ตรงเป้า การเตรียมคนและเตรียมเครื่องการวัดจึงเป็นสิ่งสำคัญ การวางแผนสร้างข้อคำถามจะต้องคิดถึงระยะเวลาลักษณะของผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วยข้อคำถามควรถามคลุมทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อจะได้ใช้ประเมินเปรียบเทียบความรู้สึกที่แท้จริง

2. การสังเกต (Observation) หมายถึง การเฝ้ามองดูสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่าง มีจุดมุ่งหมายเครื่องมือสำคัญของการสังเกตก็คือตาและหู การเฝ้าดูโดยการบันทึกในสมองจะทำให้ลืมเลือนง่าย ข้อรายการ (Checklist) ที่จะใช้ในการสังเกตจึงควรเตรียมไว้ให้พร้อม การสังเกตที่ดี ก็ต้องฝึกเหมือนกัน จึงจะทำหน้าที่ได้ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้สังเกตควรจะเป็นที่รับรู้และมีประสาทตาดี มิฉะนั้นแล้วจะทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อน

3. การรายงานตนเอง (Self - report) เครื่องมือแบบนี้ต้องการให้ผู้ถูก สอบแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือสิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถามหรือ เป็นภาพเพื่อให้ผู้สอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมานั่นเอง แบบทดสอบหรือมาตรา วัดที่ถือว่าเป็นแบบมาตรฐาน (Standard form) เป็นแนวการสร้างของเทอร์สโตน (Thurstone) กัตแมน (Guttrnan) ลิเกิต (Likert) และออสกูต (Osgood)

4. เทคนิคการจินตนาการ (Projective Techniques) แบบนี้อาศัย สถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ สถานการณ์ที่กำหนดให้จะไม่มีการสร้างที่แน่นอนทำให้ผู้สอบ จะต้องจินตนาการออกมาตามแต่ประสบการณ์เดิมของตน แต่ละคนจะแสดงออกมาไม่เหมือนกัน เช่น ประเภทให้เติมประโยคให้สมบูรณ์ ภาพนามธรรมเติมเรื่องราวสั้น ๆ เล่านิทานจากภาพ ฯลฯ การแปลความหมายอาศัยผลจากการตอบสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ก็พอจะรู้ว่าผู้นั้นมีเจตคติ อย่างไรต่อเป้าเจตคตินั้นๆ

5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological measurement) การวัดด้านนี้ อาศัยเครื่องมือไฟฟ้าหรือเครื่องมืออื่นๆ ในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงสภาพของร่างกาย เช่น การ ใช้เครื่องกัลวานมิเตอร์ชนิดหนึ่ง เพื่อวัดดูความต้านทานกระแสไฟฟ้าในผิวหนังเมื่อคนเกิดการ เปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ส่วนผสมของสารเคมีต่างๆ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพปกติ เรียกว่ามีกระแสไฟฟ้าไหลสามารถเปลี่ยนแปลงขนาดได้ เครื่องมือวัดทางไฟฟ้าก็จะสามารถวัด ตรวจสอบเปรียบเทียบกับขณะที่ร่างกายอยู่ในสภาพปกติได้ เครื่องมือจับเท็จอาศัยหลักการอันนี้ การจะเปลี่ยนแปลงของลูกตาดำ ปริมาณของฮอร์โมนบางอย่างก็สามารถบอกอารมณ์ความพอใจ หรือไม่พอใจของคนได้

1.1.1.8 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน

จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2528: 8) กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครูและการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุตา เตียวกุล (2529: 14) ที่กล่าวเอาไว้ว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งวัดได้โดยแบบ สสำรวจทัศนคติทางด้านการเรียน

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2529: 31) ได้ให้ความหมายต่อ ทักษะคติทางด้านการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องของการเรียนอันที่เกี่ยวกับตัวครู การศึกษาและเพื่อน และแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. ทักษะคติที่ดีต่อการเรียน หรือทักษะคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มีความรู้สึกว่าครูเป็นคนที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือตนในด้านการเรียน

2. ทักษะคติที่ไม่ดีต่อการเรียน หรือทักษะคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนที่แสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจในการเรียน ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้และเบื่อหน่ายทางการเรียน และเป็นสาเหตุทำให้ไม่เข้าห้องเรียน ขาดเรียนบ่อย เป็นต้น

3. สุตฤทัย มุขยวงศา (2533: 7) ได้อธิบายทักษะคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกเพื่อตอบสนองครู โรงเรียน และระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแบ่งออกได้ 2 ด้านคือ

3.1 ทักษะคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอรับความสามารถและวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

3.2 ทักษะคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนที่แสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจในการเรียน ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้และเบื่อหน่ายทางการเรียน

จากความหมายของทักษะคติ ลักษณะองค์ประกอบของทักษะคติและความหมายของทักษะคติทางการเรียนที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปความหมายของทักษะคติต่อการเรียนได้ว่า หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียน ไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อนร่วมชั้นเรียน วิชาที่เรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. ทักษะคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอรับความสามารถและวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทักษะคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนที่แสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจในการเรียน ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้และเบื่อหน่ายทางการเรียน

1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

แคร์รอล (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2550: 13; อ้างอิงจาก Carroll. 1963) ได้กล่าวว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพไม่ได้ขึ้นกับการสอนของครูเท่านั้นแต่ขึ้นกับตัวนักเรียนด้วย คุณลักษณะของนักเรียนมีส่วนให้นักเรียนเรียนรู้ในอัตราเร็วแตกต่างกัน คือ

1. ความถนัด (Aptitude) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเรียนรู้
2. ความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ครูสอน (Ability to Understand Instruction)
3. ความเพียรพยายาม (Preseverance) นักเรียนใช้เวลาสำหรับการเรียนรู้ ซึ่งมักจะเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้
4. การมีโอกาส ครูให้เวลานักเรียนในการเรียนรู้สิ่งที่ครูสอน โดยคิดถึงความสามารถและความถนัดของนักเรียน

วิลเลียม (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 11; อ้างอิงจาก Williams. 1973) ได้กล่าวถึงอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 การได้ยินภาษาแม่มากกว่าภาษาต่างประเทศซึ่งมีเฉพาะในชั้นเรียน
 - 1.2 แรงจูงใจในการใช้ภาษาต่างประเทศน้อยกว่าการใช้ภาษาแม่ซึ่งใช้สื่อสารอยู่ในชีวิตประจำวัน
 - 1.3 ความผิดพลาดจากการนำกฎ และรูปแบบของภาษาแม่ไปใช้ในภาษาต่างประเทศ
2. ความผิดพลาดในการนำกฎและรูปแบบหนึ่งในภาษาต่างประเทศไปใช้อีกเรื่องหนึ่งในภาษานั้น
3. การที่เด็กได้ยินภาษาต่างประเทศที่ผิดพลาดรอบๆ ตัวเขาอยู่บ่อย
4. เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเด็กอาจจะโดนล้อเลียนว่าเลียนแบบคนชาติตะวันตก ดังนั้นครูต้องอธิบายความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น เพื่อการศึกษาในระดับสูงต่อไป

เอมเมอร์และคนอื่นๆ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2550: 15; อ้างอิงจาก Emmer, Evertson; & Anderson. 1980) ได้ศึกษาความแตกต่างของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และครูที่ไม่มีประสิทธิภาพได้พบตัวแปรหรือเทคนิคที่ทำให้ครูมีประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

1. อธิบายวัตถุประสงค์ของบทเรียน หน่วยเรียนที่ต้องการให้นักเรียนรู้อย่างแจ่มแจ้ง
2. ใช้อุปกรณ์วัสดุเกี่ยวกับการสอนหลายชนิด
3. เตรียมการสอนและเครื่องใช้ที่จะใช้ในการสอนอย่างพร้อม
4. ใช้หนังสือ ประสพการณ์ กิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
5. บอกนักเรียนถึงเหตุผลว่าทำไมบทเรียนที่ครูสอนจึงมีความสำคัญ และนักเรียนต้องตั้งใจเรียนให้เกิดการเรียนรู้

6. รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ทุกวินาที และปรับเนื้อหาให้เหมาะสมโดยคิดถึงระยะเวลา ความใส่ใจของนักเรียน

7. ครูควรจะสอนนักเรียนให้มีอัตราความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

8. เนื้อหาที่สอนเป็นที่สนใจแก่นักเรียน

9. การตั้งความคาดหวังของครู และการตั้งเกณฑ์ของความสำเร็จของนักเรียนจะต้องเหมาะสม ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป

แครชเชน (Krashen. 1995: 27-39) อธิบายว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นเกี่ยวข้องกับสมมติฐาน 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. The Acquisition – Learning Hypothesis การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สอง มีอภิปกฤษฎี 2 แบบ ได้แก่

1.1 การรับรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองจากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริง วิธีการนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างธรรมชาติ ผู้เรียนเรียนภาษาโดยไม่รู้ตัวว่าได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาแล้ว

1.2 การเรียนรู้ภาษา (Language Learning) เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาอย่างรู้ตัว

2. The Natural Order Hypothesis การเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาบางอย่างสามารถเรียนรู้ได้ก่อนโครงสร้างอื่นๆ

3. The Monitor Hypothesis การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้น้อย เพราะการเรียนรู้กฎเกณฑ์เป็นการช่วยตรวจแก้ภาษาเท่านั้น การเรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสารมุ่งความสนใจว่าจะกล่าวอะไร มากกว่าจะกล่าวอย่างไร เราจะนำกฎเกณฑ์ของภาษามาใช้ เมื่อเรารู้ว่าเราจะกล่าวอย่างไรแล้วเท่านั้น เพื่อให้ภาษาของ เนื้อหาถูกต้องยิ่งขึ้น

4. The Input Hypothesis ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มาจากการฟังหรือการอ่านเป็นสำคัญ เมื่อเข้าใจข้อมูลแล้วก็จะมีความสามารถในการพูดหรือเขียนอย่างคล่องแคล่ว

5. The Affective Filter Hypothesis ปัจจัยเกี่ยวกับเจตคติ เช่น อายุมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และมีความสำคัญโดยตรงกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง

1.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการได้กำหนดภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ ที่ได้ถูกกำหนดขึ้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น (นพแก้ว ฌ พัทลุง. 2548: 81; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ. 2545)

1.1.3.1 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2544: 2-16) กล่าวว่า โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
4. ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

1.1.3.2 คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตร อันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้นดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง-พูดตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในวงคำศัพท์ 300-400 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
3. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) และประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการตอบโต้ตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้
4. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น
5. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการเสนอข้อมูลที่เป็นความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความสนใจและวัย
6. มีความสามารถในการใช้ภาษาภายในห้องเรียนและในโรงเรียนในการแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน
2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูด อ่าน เขียน ตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
3. ใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ
4. เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียง ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในบริบทที่หลากหลาย
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทที่หลากหลาย
6. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้น ข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น
7. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียน การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 3 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรักใคร่ และความคิดรวบยอด โดยใช้คำเสียงต่ำทางในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ
2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)
3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
4. อ่าน เขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)
5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

6. มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูล ความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร สร้างสัมพันธระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด แสดงความคิดเห็นรวบยอดในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษางานอาชีพชุมชนและสังคมโลก ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)

5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูล ความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่เรียน ตามความสนใจและระดับชั้น จากสื่อที่หลากหลาย

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหา ความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

1.1.3.3 สาระของกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.1.3.4 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนที่คาดหวังของผู้เรียนอันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐาน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรีย์ภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สุนีย์ ยี่แพร (2546: 43-46) ได้ศึกษาทัศนคติและระดับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนสองภาษาที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับทัศนคติและความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยทำการประเมินความคาดหวังตามแนวทางของ CIPP Model และประเมินทัศนคติ ซึ่งประกอบด้วย ความคาดหวังด้านบริบทของโรงเรียน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโรงเรียน ด้านกระบวนการของโรงเรียน และด้านผลผลิตของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองของนักเรียนมีความคาดหวังต่อโรงเรียนสองภาษาวิไลโชติ จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยคนต่างชาติดีกว่า 70%

กิติชาติ งามจิตติอำไพ (2546: 45-47) ศึกษาการประเมินโครงการภาคภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล กรณีศึกษา : โรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย ในด้านต้นทุนและประสิทธิผล และ วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ ต้นทุน-ประสิทธิผล โครงการภาคภาษาอังกฤษของโรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2543 และ 2544 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนโครงการภาคภาษาอังกฤษ โรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 82 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สำหรับนักเรียน และแบบสำรวจค่าใช้จ่ายของโครงการฯ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

(1) ผลจากการประเมินต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ พบว่าในปีการศึกษา 2544 มีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ มากกว่าปีการศึกษา 2543 เนื่องจากมีการเปิดชั้นเรียนเพิ่มขึ้น โดยมีมูลค่า 4,573,873.20 บาท และ 2,963,162.43 บาทตามลำดับ มีงบบุคลากรเป็นค่าใช้จ่ายมากที่สุด และงบรายจ่ายอื่นน้อยที่สุด งบบุคลากรด้านสายงานสอนมีแนวโน้มลดลง งบบุคลากรด้านสายงานอื่นมีแนวโน้มสูงขึ้น งบดำเนินงานและงบรายจ่ายอื่นเพิ่มขึ้น

(2) ผลจากการประเมินประสิทธิผลของโครงการ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก มีความพึงพอใจในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจที่มีต่อโครงการฯ ในระดับปานกลาง นักเรียนมีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ในระดับมาก

(3) ผลจากการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบ ต้นทุน-ประสิทธิผล ของโครงการฯ พบว่า ค่า C/E ratio ของปีการศึกษา 2543 และปีการศึกษา 2544 คือ 827,699.00 และ 1,277,618.21 ตามลำดับ ซึ่งค่า C/E ratio ของปีการศึกษา 2544 สูงกว่า ปี 2543 เนื่องจาก มีการเพิ่มจำนวนห้องเรียน นักเรียน และครูผู้สอน ทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ของปีการศึกษา 2544 มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ทั้งงบบุคลากร งบดำเนินงาน และงบรายจ่ายอื่น แต่นักเรียนมีความพึงพอใจด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งโครงการฯ โดยเฉพาะพัฒนาการด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง รวมไปถึงความคาดหวังของผู้ปกครองที่จะส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียน นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาแนวคิดและทัศนคติที่ดีได้หลายวิธี เช่น การใช้แม่แบบ กิจกรรมแนะแนวกลุ่ม การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและการใช้กิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้เรายังสามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถาม เป็นต้น

1.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แฟทแมน (Fathman. 1996: 433-441) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง พบว่า นักเรียนที่เรียนในกลุ่มเล็กจะมีความสามารถด้านการพูดมากกว่ากลุ่มใหญ่ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ เรื่อง จุดมุ่งหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดมุ่งหมายที่มุ่งเน้นสามารถในการสื่อสาร จะมีบทบาทสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองมีความสามารถด้านการพูดมากขึ้น และอีกปัจจัยหนึ่ง คือ วิธีการสอนเป็นรายบุคคลที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขอความสามารถ ความต้องการ เป้าหมาย และความสนใจในเรียน ล้วนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองของนักเรียนทั้งสิ้น

ราบี (Rabie. 1997: 3095A) ได้วิจัยเรื่องการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนของประเทศอิตาลี พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศอิตาลีไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพูด ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกหลายอย่าง เช่น วัสดุอุปกรณ์การสอน หรือสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เน้นให้เห็นว่า การใช้อุปกรณ์การสอนมาประกอบแล้วจะช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดีขึ้น แต่ทั้งนี้ก็มีข้อจำกัดอยู่ว่า ครูผู้สอนจะสามารถใช้อุปกรณ์ได้ดีและเหมาะสม

ธอร์นเบิร์ก (Thornburg, 1985: 181-185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน พบว่า 50% ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มิทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20% แสดงทัศนคติทางการเรียนที่ไม่ดีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่างๆ เช่น กล่าวว่าหลักสูตรการเรียนการสอนไม่มีประโยชน์ เพื่อการเรียนครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนมีความเข้มงวดเกินไป

คอยโว (Koivo, 1983: 2624-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนเรื่องนิสัยและทัศนคติต่อการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติทางการเรียนที่ดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

กรกฤษ มีมงคล (2548: 53-54) ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการในภาคปลายปีการศึกษา 2547 จำนวน 215 คน จำแนกเป็นครู 15 คน ผู้ปกครอง 100 คน และนักเรียน 100 คน จาก 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมวัดนายโรง โรงเรียนโพธิสารพิทยากร โรงเรียนสิริรัตนาร โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ และโรงเรียนทวีธาภิเศก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่าห้าระดับ ผลการวิจัยพบว่า

(1) นักเรียน และผู้ปกครอง มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อยทั้งสี่ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

(2) ครูไม่มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมและรายด้านทั้งสี่ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ทัศนคติทางการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนสามารถพัฒนาได้หลายวิธี เช่น การใช้แม่แบบ กิจกรรมแนะแนว กลุ่ม การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและการใช้กิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้เรายังสามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามอีกด้วย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

โจนส์ (อังค์วรา ธีราทรง. 2549: 30; อ้างอิงจาก Jones. 1970: 42–48) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9–11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อยและมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปีขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 16 – 17 ปี จะคงที่อีกครั้ง

โฟรดี และคนอื่นๆ (อังค์วรา ธีราทรง. 2549: 30; อ้างอิงจาก สิริชัย ประทีปฉาย. 2533: 170; อ้างอิงจาก Frodi; others. 1977) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือไปพร้อมๆ กับอายุ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 5) ได้กำหนดระดับช่วงชั้นตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยได้กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้นตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีผลทำให้นักเรียนมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ เช่น ระดับความรับผิดชอบ ความสามารถในการปรับตัว รวมถึงทัศนคติต่อเรื่องต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่า ระดับชั้นจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอลลินซ์ (จักรินทร์ พริงทองฟู. 2546: 18; อ้างอิงจาก Colin. 1976: 4859) ได้ศึกษาปัญหาที่ประสบด้วยตนเองของนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด โดยใช้แบบสอบถามของ มนีย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา 112 คน จาก 28 ประเทศใน 4 ภูมิภาคของโลก คือ เอเชีย แอฟริกา คาริบเบียน และตะวันออกกลาง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีปัญหาแตกต่างกันมาก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ปิยพล คำมุงคุณ (2549: 65) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษา และวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้าน การเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของตัวบุคคลแต่ละคน เป็นตัวที่จะบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปแบบของเกรดที่ได้ที่โรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปแบบของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือมากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลของนักเรียนครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายด้าน จึงยอมให้ได้ผลที่ดีกว่าการแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปเพียงครั้งเดียว

ไพศาล หวังพานิชย์ (2533: 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียน การสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งจากการฝึกอบรม หรือจากการสอนก็ดี จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความผลสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่า เรียบรู้แล้วเท่าไร และมีความสามารถทางด้านใด

จิราภรณ์ เมื่อพรวน (2538: 24) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงวิชาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่างๆ ของสมองที่พัฒนาขึ้นหลังจากการเรียนวิชาต่างๆ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูมอบหมายให้ หรือทั้งสองอย่าง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดเลย เขต 2 (2550: 2-5) ในหนังสือสรุปอุปสรรคและปัญหาของการศึกษาในจังหวัดเลย ได้กล่าวไว้ว่า ในสภาพการจัดการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังคงถือว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียน จึงมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาจำนวนมาก ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน เพื่อจะได้นำผลที่ได้ไปช่วยเหลือปรับปรุงและป้องกันปัญหาและทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด ตามความสามารถ ทั้งนี้ จากการศึกษ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา
2. องค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปอย่างกว้างขวางว่า องค์ประกอบทั้ง 2 ประการข้างต้น มีบทบาทสำคัญพอๆ กัน ต่อการทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ ดังที่ฮาร์วิกเฮอส์ ได้สรุปคำกล่าวของเทอร์แทน ซึ่งได้กล่าวถึง ความสำคัญขององค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญาว่า ความสำเร็จทางการเรียนของแต่ละบุคคล ที่มีระดับสติปัญญาเท่ากันส่วนใหญ่ เนื่องมาจากองค์ประกอบที่มีใช้สติปัญญาและการศึกษาของแมดดอกซ์ (Maddox) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. สติปัญญา ประมาณร้อยละ 60
2. ความพยายามและวิธีการเรียน ประมาณร้อยละ 30
3. สภาพแวดล้อมอื่นๆ ประมาณร้อยละ 10

องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intelligence) หรือความสามารถทางสมองนั้น นักจิตวิทยาจำนวนมาก เห็นว่าเป็นสิ่งที่อาจสามารถถ่ายทอดกันได้ทางกรรมพันธุ์ ดังนั้นในทางปฏิบัตินักการศึกษาจึงไม่อาจเข้าไปแก้ไข ในส่วนนี้ได้มากนัก แต่ประเด็นที่นักการศึกษาและครูผู้สอนโดยทั่วไปสามารถเข้าไปมีบทบาทได้มาก คือ การพัฒนาองค์ประกอบรอบด้านอื่นๆ ที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยไปกว่าองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา คือองค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญานั้นเอง ในบรรดาองค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญานั้น ศาสตราจารย์

เพรสคอต (Prescott) ผู้อำนวยการค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมรีแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเวลากว่า 30 ปี ได้สรุปถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะในด้านที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญาไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะทางร่างกาย เป็นต้น
2. องค์ประกอบทางด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว เป็นต้น
3. องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคมประกิต(Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางเศรษฐกิจทางบ้าน เป็นต้น

4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน เป็นต้น

5. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน (Self Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทักษะคตินักเรียนต่อการเรียน เป็นต้น

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว (Self-Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้นจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทางด้านที่มีได้เกี่ยวข้องกับ สติปัญญา ที่มีอิทธิพลต่อการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สูงหรือต่ำได้นั้น มีอยู่หลายประการทั้งที่อยู่ภายในตัวนักเรียนเอง และที่เกิดจากสภาพแวดล้อมรอบตัวนักเรียน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ บางองค์ประกอบจะเป็นที่ส่งเสริมการเรียนรู้ บางองค์ประกอบก็อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนของครูในแต่ละครั้ง จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ ทั้งนี้ เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ อีกด้วย

7. จากการให้ความหมายดังที่ได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามในการเรียน ซึ่งประเมินได้จากคะแนนสอบ หรือผลงานที่ได้รับมอบหมายหรือจากทั้งสองอย่าง ผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียนออกเป็นระดับต่างๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ เป็นต้น

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983: 2) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย ทักษะคิตต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีนิสัยและทักษะคิตต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

โบโนโม (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549: 48; อ้างอิงจาก Bounomo. 1990) ได้ศึกษาลักษณะทางจิตพิสัยของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียน 6 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติเครือญาติ นอกจากนี้ยังใช้การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-Depth Interviews) เกี่ยวกับแรงจูงใจ เจตคติ โรคภัยไข้เจ็บ และบุคลิกลักษณะ ซึ่งสังเคราะห์และวิเคราะห์จาก 8 องค์ประกอบ คือ อิทธิพลของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การดูรายการโทรทัศน์ มุมมองในเรื่องวัฒนธรรม (Intercultural Perspective) ของตน การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ในชั้นเรียน และยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ จะเป็นนักเรียนที่มีการยอมรับนับถือตนเอง (Self-esteem) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) และมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ (Mature Attitude) สูง

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540: 84) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรินทร์ สมหมาย (2549: 102) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลีจังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 น้อย เพราะนักเรียนจะตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด พยายามปรับปรุงแก้ไข การทำงานให้ดีขึ้น การปรึกษาครู เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะเป็นผลที่เกิดจากความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบต่อการเรียนแล้ว ยังส่งผลด้านบวกต่อนักเรียนคือทำให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่น ความตั้งใจที่จะเรียนจนประสบความสำเร็จต่อไป

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

เชดคักดี โฆวาสินธ์ (2520: 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของบุคคลแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 40; อ้างอิงจาก Ruch 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511: 8) กล่าวว่าเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ ส่วนต่างๆ นั้นได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

แสงเดือน ไยไชสง (2538: 8) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะเด่นโดยส่วนรวมของบุคคลแต่ละคนที่แสดงออกทั้งร่างกายและจิตใจ อันจะทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

กูญชรี คำชาย (2540: 198) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นค่ากลางๆ หมายถึง ลักษณะรวมถึงตัวบุคคลอันประกอบไปด้วยพฤติกรรมภายในและภายนอกซึ่งประกอบเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรม การรับรู้ เจตคติ แรงจูงใจ และปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะที่ไม่เหมือนใคร

เนตรชนก พุ่มพวง(2546: 73-87) ที่ศึกษาเรื่องของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน

อารี พันธุ์มณี (2546: 67) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทำให้แยกความแตกต่างของบุคคลได้ และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยที่รวมเป็นฉบับของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยแสดงออกทางด้านภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทาง อันเป็นผลเนื่องมาจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

2.3.1.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

อารี พันธุ์มณี (2546: 67) กล่าวว่า ถึงความสำคัญของบุคลิกภาพในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การดำเนินชีวิต การงานและสังคม ซึ่งมีผลต่อความเจริญก้าวหน้าคุณประโยชน์และความสำเร็จของบุคคลดังนี้

1. ความมั่นใจ บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะมีความรู้สึกมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น กล่าวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำต่างๆ ได้อีกด้วย

2. ความสำเร็จ บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี สามารถสร้างศรัทธาแก่ผู้พบเห็น

3. ประกอบกับมีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

4. ความเป็นตัวของตัวเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ก็จะทำให้เป็นคนที่ศักยภาพในตนเองสูง และเป็นคนที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ดี

ศิริัญญา แสนสอน (2547: 65) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยมีบุคลิกภาพ เป็นตัวแปรต้นในการศึกษาในครั้งนี้ คือ บุคลิกภาพและได้ใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ผลปรากฏว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ .163 .319 และ .238 ตามลำดับ ได้แก่

1. การใช้สิ่งเสพติดประเภทสุราของผู้ปกครองนักเรียน แสดงว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองที่ใช้สิ่งเสพติดประเภทสุราสูง จะมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันสิ่งเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากเข้าใจถึงโทษของสิ่งเสพติดและมีแนวโน้มหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการใช้สิ่งเสพติด ซึ่งมาจากการได้เห็นพฤติกรรมของผู้ปกครอง

2. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง แสดงว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง จะมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันสิ่งเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกในครอบครัวมีการเอาใจใส่ดูแล ให้ความรักห่วงใย ใกล้ชิด ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้กำลังใจ ให้ความไว้วางใจ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี แสดงความรัก และให้ความเคารพ/เชื่อฟัง

3. บุคลิกภาพ แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันสิ่งเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากเป็นผู้ที่มีเหตุผล รักความก้าวหน้า มีความเพียรพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน จึงหลีกเลี่ยงไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

2.3.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่ามนุษย์เรานั้น มีลักษณะทางสรีระที่เป็นแบบแผนไป แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องกับแต่ละอย่าง (Luthan. 1989: 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn. 1990: 58-85; citing Jung. n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เครื่องคิดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเองและการกระทำทุกอย่างที่มักจะทำขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ส่วนเครชเมอร์ (Samuel. Sheldon. 1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยา สอดคล้องกันเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคม สนุกสนานรื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy หรือ Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกาย แข็งแรงชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ช้นๆ ไม่ใคร่มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer; others. 1984: 34; citing Friedman; & Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกโดย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดของบุคลิกภาพ ทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของคนที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982: 272-273; Farmer; others. 1984: 35; Smith; & Anderson. 1986: 1166-1167; Fontana; others. 1987: 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่างๆ อย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 ออดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) มีความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบเอ (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับแบบเอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others. 1985: 165; Michell; & Lanson. 1987: 203; Robbins. 1989: 511)

2.3.1.4 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 15; อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenmen. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview: SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อเป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framinghaen Type A Scale: FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบหนึ่ง ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับเคลื่อนสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ว่ามีความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey: JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube; others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่ามีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ชุตินัน ศรีแก้ว (2546: 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535: 28; อ้างอิงจาก Bluementhal. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ไควร์เวอร์และไวนด์เนอร์ (Kleiver; & Weidner. 1987: 204) ได้ศึกษาเรื่อง ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชายจำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายของความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียร

พยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่าคนอื่น ๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 19-20; อ้างอิงจาก Strube; others. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายามและความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

คำว่า “นิสัย” หมายความว่า ความประพฤติที่เคยชิน เช่น ทำจนเป็นนิสัย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542) จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971: 105) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

ไอแซนค์ อาร์โนลด์และไมลีย์ (Eysenck, Arnold; & Meili. 1972: 40) กล่าวว่า นิสัยคือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนั้นประกอบด้วย ความตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

ภิญโญ สาร (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541: 14; อ้างอิงจาก ภิญโญสาร. 2531) ได้เสนอแนะวิธีเรียนได้แก่ พอสรุปได้ดังนี้

(1) การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียนขณะที่ครูอาจารย์กำลังสอนในชั้นเรียนนักเรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ตอนใดฟังครูอธิบายไม่ทันหรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะฟังหรือจดคำอธิบายครู บางทีจดไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลังแต่รีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเอง ไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

(2) การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน

(3) ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว

(4) ควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร

เสวย สิงโตสี (2544: 7) กล่าวไว้ว่า นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยทางการเรียนที่ดี และนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี โดยทั่วไปเป็นที่เชื่อมั่นว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน แต่นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน หรือปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้นนักเรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้

สุวิมล ว่องวานิช (อังค้วรา ชีราทรง. 2549: 39; อ้างอิงจาก สุวิมล ว่องวานิช. 2523: 19 – 20) กล่าวไว้ว่า คำว่า “นิสัยในการเรียน” “ทักษะในการเรียน” และ “เทคนิคในการเรียน” มีความหมายที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้เกิดความสับสน ซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้น หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนนั้น หมายถึง การนำ ความสามารถพิเศษหรือวิธีการ มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีอ่าน การจด และทำบันทึกย่อ การสรุป และ การศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุประสงค์ต่างๆ ในการเรียน

จากเอกสารที่กล่าวมาจึงพอสรุปความหมายของคำว่า “นิสัยทางการเรียน” ได้ว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง ความประพฤติที่แสดงออกเป็นประจำในด้านการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อการเรียน โดยแสดงออกผ่านทางพฤติกรรมที่มุ่งมั่นในการเรียน เอาใจใส่ ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ ในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน และพัฒนาวิธีการเรียนอยู่ตลอดเวลา

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983: 2524 – A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่นๆ (2525: 95-98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ที่เรียนเริ่มต้น โดยศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ความคิด ความถนัดทางด้านการศึกษา ทัศนคติ แรงจูงใจ และนิสัยทางการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่า ทัศนคติ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

นภาพร เมฆรักชาวนิช (2515: 65-67) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนและทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2514 เขตพระนคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในโรงเรียน ผลการศึกษา พบว่า นิสัยขยันหมั่นเพียร การใช้เวลา และทัศนคติที่มีต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร และทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางด้านการเรียนที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า นิสัยทางการเรียนและทัศนคติในการเรียน มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียน เพื่อใช้แสวงหาความรู้ในการพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และการทำงานต่อไปในอนาคต

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ลิปปนนท์ เกตุทัต (สุกัญญา แยมยิม. 2541: 27; อ้างอิงจาก ลิปปนนท์ เกตุทัต. 2533) กล่าวว่า การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ไม่ว่าจะทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคมปัจจุบันซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่ม คือ เด็กที่มีครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคมและได้เปรียบกว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็กยอมมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษามากกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปเกินความต้องการ แต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจ พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยาบอกว่า เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดิ้นรนให้ได้รับการเอาใจใส่เชิงลบเมื่อเขาทำผิด ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่ เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้อยโอกาสในสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดินอยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดินก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มเอียงที่จะพุ่งเพื่อจับจ่ายเงินอย่างไม่รู้คุณค่า และเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนและห่างไกลความเจริญ และเด็กที่ด้อยทางสมองและร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคม เพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชาวนาชาวไร่ ที่มีการศึกษาต่ำ ดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมหรือเกิดในสลัมโดยพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ เด็กมักมีสภาพร่างกายและสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียด้านการเรียนได้ เด็กต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ช่วยพ่อแม่ทำงานหารายได้ เด็กกลุ่มนี้จึงเป็นบุคคลที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือให้ถูกทาง อาจเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

นุชนาฏ วรยศศรี (2544: 23) ได้ให้ความหมายว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน อันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสังคมประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ย่อมส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกันย่อมส่งผลกระทบต่อ การเรียนด้วย

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน รวมทั้งมีผลต่อพฤติกรรมที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทั้งในด้านส่วนตัว และด้านการเรียนของนักเรียน

2.5.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.5.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคพแลน (นิธิพัฒน์ เมฆขจร. 2540. 3; อ้างอิงจาก Kaplan. 1975) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัว กำหนดการใช้เวลาของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

2.5.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จรัมพร สุวรรณวิณะ (2542: 57) ได้สำรวจปัญหาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มี ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สามารถสรุป ได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนมีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการเรียนของ นักเรียน

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง

อัจฉรา สุขารมณ (2542: 1) กล่าวว่า บิดา มารดา เลี้ยงดูลูกมุ่งหวังให้ลูกเป็น เด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดา มารดา มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

เทอร์เนอร์ (วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. 2547: 36; อ้างอิงจาก Turner. 1982) ได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับความคาดหวังว่า ลักษณะของความคาดหวังเปรียบเหมือนกับ “การเล่นละคร เวที” กล่าวคือ จะต้องต้องมีผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำหรับผู้แสดง คือ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่างๆทางสังคมจะสามารถ เปรียบได้เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆ ทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็น ตัวกำหนดว่า บุคคลควรมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆ ทางสังคมจะถูก จัดระบบและควบคุม โดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างไป

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเหมือนสคริปต์ที่จะกำหนดบทบาทของบุคคล ในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวแล้ว บุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของบุคคลอื่นๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่างๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังร่วม

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดามีลักษณะ เจ้าระเบียบ บังคับให้ลูกเรียนตามสาขาที่ตนต้องการ หรือชี้แจงและตำหนิอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ลูกเป็นไปตามความคาดหวังของตน ลูกจะรู้สึกว่าคุณเองไม่มีความสามารถ ความคาดหวังของบิดามารดาก็จะส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของลูก

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แจนแซน (Janssen. 1983: 280-A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 1,031คน พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อการปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995: 15-33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลุกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรรถนอลันซ์ เพชรทองคำ (2551: 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมากทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาว่างเหมาะสม

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544: 10–14) ได้กล่าวถึงบรรยากาศทางกายภาพในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศทางกายภาพ คือลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ควรเป็นดังนี้

1. ห้องเรียนควรมีสีสันน่าดู และเหมาะสมสบายตา อากาศถ่ายเทดี ปราศจากเสียงรบกวน กว้างขวางพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน
2. ห้องเรียนควรมีบรรยากาศอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท
3. ห้องเรียนสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
4. สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่างๆ สามารถเคลื่อนย้ายได้ และสามารถดัดแปลงให้อื้ออำนวยความสะดวกและการจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ได้
5. การจัดห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่างๆ ตัวอย่างเช่น เหมาะต่อการสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีบรรยาย และวิธีการแสดงละคร เป็นต้น

สมพร สุทัศนีย์ (2544: 134 – 136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบายๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดี ปลอดภัย

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะกายภาพทางการเรียนที่ดีจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่ปลอดภัย โปร่ง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดลอมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน ลิปเปท และไวท์ (กมลวรรณ ดีเลิศ. 2551: 60; อ้างอิงจาก Lewin, Lippert; & White. 1993: 271 - 272) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนร่ารื่น มีบรรยากาศที่สบายใจ ชยันเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวได้ออกไปจากชั้นเรียน

2.7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541: 57- 59) ได้ศึกษาถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียนด้วยตนเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในการอภิปรายปัญหาต่างๆ ดังนั้น ทั้งนักเรียนและครูจึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน และได้ให้ความเห็นไว้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูจะทำให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี แต่ถ้าหากนักเรียนมีสัมพันธภาพกับครูที่ไม่ดีส่งผลให้เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร ไม่สนใจการเรียน บรรยากาศการเรียนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน

เบญจางค์ บันคล้าย (2551: 66) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานครพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การสนับสนุนด้านการอ่านของผู้ปกครอง และลักษณะทางกายภาพของห้องสมุดและห้องเรียน

สุชาติดา บันโนม (2551: 69) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนกลุ่ม 3 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .295 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .089 ซึ่งหมายความว่าโรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ด้านต่างๆ ถ้าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเหมาะสมจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในทุกๆ ด้านของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน จะเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ

2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ

การกล่าวถึงความสัมพันธ์ของนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศก็จะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับครูที่เป็นคนไทย และสอนวิชาอื่นๆ เช่นกัน เนื่องจากการสอนของครูชาวต่างประเทศและครูคนไทยนั้น มีแบบแผนและการจัดการเรียนการสอนที่อยู่ภายใต้การควบคุมของโรงเรียน และกระทรวงศึกษาธิการก่อน จึงจะสามารถหยิบแผนการสอนและวิธีการสอนนักเรียนในลักษณะต่างๆ มาถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้อย่างเป็นไปตามแผนการสอนที่ได้วางไว้

เฮสซอง และวีคส์ (Hessong; & Weeks. 1987: 457 – 463) กล่าวว่า ครูในอุดมคตินั้นควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) มีความรอบรู้ (Being Knowledgeable)
- (2) มีอารมณ์ขัน (Being Humorous)
- (3) มีความยืดหยุ่น (Being Flexible)
- (4) มีวิญญาณความเป็นครู (Being Upbeat)
- (5) มีความซื่อสัตย์ (Being Honest)
- (6) มีความสามารถทำให้เข้าใจได้รวบรัดชัดเจน (Being Clear and Concise)
- (7) มีความเปิดเผย (Being Open)
- (8) มีความอดทน (Being Patient)
- (9) กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี (Being A Role Model)
- (10) สามารถนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติได้ (Being Able to Relate Theory to Practice)
- (11) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Being Self-Confident)
- (12) มีความสามารถพิเศษในศิลปะและวิทยาการหลายๆ ด้าน (Being Diversified)
- (13) แต่งกายเรียบร้อย สะอาด สว่างผ่าเผย และมีสุขอนามัยส่วนตัวดี (Being Well Groomed and Having Good Personal Hygiene)

ประดิษฐ์ อุปรนัย (2523: 123 – 137) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่ดีมีองค์ประกอบที่ช่วยสร้างหลายประการ คือ บุคลิกภาพที่ดีบางประการของครูมีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขัน การใช้บทบาทในฐานะผู้นำของครู พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ กล่าวคือถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและเป็นคนมองโลกในแง่ดี ย่อมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนได้มากกว่าครู ที่มีทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าวตรงกันข้าม และการที่ครูใช้การเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักเรียนจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจังเหมาะสมกับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้การเสริมแรงเฉพาะพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิมเท่านั้น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือพฤติกรรมมีปัญหา เป็นต้น นอกจากนี้ ประดิษฐ์ อุปรนัย ยังได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนว่าเกิดขึ้นโดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้อยากเห็นและกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหว มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ นักเรียนเองก็มองครูเป็นมิตร เกิดความเป็นกันเอง

ไพฑูริย์ สินลารัตน์ (2524: 49) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับ นอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดีมีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการผู้สอนที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเองเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้เรียน แต่ในขณะเดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้องเหมาะสม ให้ข้อติชมตรงไปตรงมาซึ่งเติมไปด้วยความหวังดี จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

สิริวรรณ ศรีพหล และคนอื่นๆ (2526: 172 – 174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ มีดังนี้

(1) บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือ มีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

(2) การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้น

(3) การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมนักเรียนให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเริ่มมาจากครูเป็นตัวอย่างที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527: 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนว่าผู้สอนไม่ควรสอนบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ไม่ใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้นอย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

วิชัย วงษ์ใหญ่ และคนอื่นๆ (2528: 83 – 87) กล่าวว่า

(1) การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล (Respect as a Person) คือการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีแต่ความก้าวร้าว แข่งขัน ความกดดัน อคติ เอารอดเอาเปรียบ ย่อมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์

(2) การสื่อสารแบบเปิด (Open Communication) การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในชั้นเรียนที่ตอบสนองการปฏิบัติด้านความรู้สึก คุณลักษณะ ค่านิยม การเสาะแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองจะเกิดขึ้นจากเนื้อหากระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองได้และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

ลาวิน (ศิริบุรณ์ สายโกสุม. 2546: 256; อ้างอิงจาก Slavin. 1980) ได้ศึกษางานวิจัยจำนวนมาก ซึ่งชี้ว่าสัมพันธภาพทางบวกช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองของผู้เรียน แนวทางจากการศึกษา มีผลในการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันมากกว่าการแข่งขันกัน ครูและนักเรียนต่างมีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน องค์กรประกอบของความเป็นมนุษย์ไม่เพียงช่วยให้บังเกิดผลดีในทางวิชาการเท่านั้น สัมพันธภาพที่ดีช่วยให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

ศิริบุรณ์ สายโกสุม (2546: 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น ครูดีเพราะสามารถสร้างสัมพันธภาพในทางบวกกับนักเรียนได้

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศจัดเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งพฤติกรรมการเรียนและสุขภาพของผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงบทบาทของตนเองและเรียนรู้ที่จะสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายด้านการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ

2.8.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

วูน (สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. 2550: 60; อ้างอิงจาก Voorn, Randall Jay. 1990) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร โดยแยกเป็นเด็กสองพวก คือ พวกที่ถือตัวครูเป็นศูนย์กลางและพวกที่ถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เจื่อชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ได้

2.8.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นลินี ธรรมอำนวยสุข (2541: 102 – 105) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์กันทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

ชุติมิน ศรีแก้ว (2546: 121) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโรงเรียนสารวิทยา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างครูดี

สุพัตรา เรื่องทอง (2550: 67) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการทำงานกลุ่มของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และนิสัยทางการเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่าสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นครูและนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูควรมีความเมตตากรุณา มีความยุติธรรม มีวิธีสอนที่ดี สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527: 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเองเข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย

สุบัญญัติ กิตติสาร (2529: 41) กล่าวว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกันระหว่างเพื่อนและครู โดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน

กันยา สุวรรณแสง (2533: 61-65) และปราณี พรรณวิเชียร (2534: 76 - 78) กล่าวถึงแนวทางในการปฏิบัติตนกับเพื่อนดังนี้

- (1) แสดงกิริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
- (2) แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข
- (3) ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นเข้ามาสนทนาด้วยก็ควรจะทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่าทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกิริยาที่ไม่เหมาะสม อันแสดงถึงความไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น
- (4) แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่น
- (5) ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรให้มองโลกในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา
- (6) แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน
- (7) รู้จักระงับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ๆ นั้น อาจมีสิ่ง ที่ทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้น หากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรดีขึ้นมาเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน
- (8) วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกิริยาอาการโอ้อวด ยกตนข่มท่าน ไม่ว่าบุคคลใดก็ตาม ไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาต่ำลง
- (9) รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าปกติ น้ำเสียงเรียงดังฟังชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้ทราบความรู้สึกที่แท้จริง

(10) จดจำข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อนแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

วีจิตร อาวะกุล (2537: 65–69) กล่าวว่า วิธีปฏิบัติให้เพื่อนรักใคร่เห็นอกเห็นใจควรปฏิบัติดังนี้

- (1) เปิดฉากทักทายติดต่อกัน
- (2) มีความจริงใจต่อเพื่อน
- (3) หลีกเลี่ยงการนินทาเพื่อน
- (4) อย่าขัดทอดความผิดให้เพื่อน
- (5) ยกย่องชมเชยเพื่อนในสิ่งที่สมควร
- (6) ให้ความร่วมมือในกิจการของเพื่อนด้วยความเต็มใจเสมอ
- (7) ให้เพื่อนได้ทราบในเรื่องที่เขารับผิดชอบหรือเกี่ยวข้อง
- (8) ฟังความเห็นของเพื่อนๆ บ้าง
- (9) หลีกเลี่ยงการทำตัวเหนือเพื่อน
- (10) ทำตนให้เสมอต้นเสมอปลาย
- (11) ใจกว้างและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนฝูง
- (12) ออกไปพบปะสังสรรค์กันกับเพื่อนบ้างตามสมควร
- (13) ให้ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเพื่อนในยามทุกข์ร้อน

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541: 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นเพื่อสัมพันธภาพอันดีไว้ ดังนี้ แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกริยา รับฟัง ข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

จากเอกสารดังกล่าวพอสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างกันของนักเรียนกับเพื่อนนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ทั้งในการเรียนร่วมกัน การทำงานร่วมกัน รวมทั้งการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสถานศึกษา ดังนั้นนักเรียนที่ต้องการมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมระหว่างกัน หากนักเรียนคนใดไม่สามารถประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมดังกล่าว ก็อาจจะนำไปสู่ปัญหาต่างๆ

2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.9.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

กรอนแลนด์ (สุรชัย โกตียะกุล. 2526: 32; อ้างอิงจาก Grouland. 1959) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นตอนต้นที่ประสบปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

แคพแลน (Kaplan. 1956: 56) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม จำนวน 180 คน พบว่า นักเรียนปรับตัวได้ดี คือ นักเรียนที่มีสุขภาพจิตและมีความสุขที่ได้อยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 69.6

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1981: 5789-A) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากงานวิจัย สามารถสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนหรือระหว่างเพื่อนกับเพื่อนภายในโรงเรียน หากเป็นไปได้ สามารถเข้ากันได้ จะส่งผลให้เกิดสุขภาพจิตที่ดี ลดความตึงเครียดทางอารมณ์ และมีความสุขที่ได้อยู่รวมกัน

2.9.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มาลินี อยู่โพธิ์ (2525: 61) ได้ศึกษาผลของการใช้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอินทาราม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525 ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการปรับตัวของกลุ่มทดลองลดลงกว่าก่อนการได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วัฒนา พุ่มเล็ก (2535: 97) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะประสบปัญหาในการคบเพื่อน การอยู่ร่วมกับเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้นส่งผลอย่างมากต่อการเรียนของนักเรียน นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนมักจะปรับตัวในการเรียนได้ดี ฉะนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.1 ข้อมูลโรงเรียนสายน้ำทิพย์

3.1.1 สภาพทั่วไป

ชื่อ โรงเรียนสายน้ำทิพย์

ที่ตั้ง เลขที่293 ซอยสายน้ำทิพย์ สุขุมวิท22 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย

กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10110

สังกัด สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

3.2 ประวัติโรงเรียนสายน้ำทิพย์

โรงเรียนสายน้ำทิพย์ได้ชื่อมาจากซอยสายน้ำทิพย์ ถนนสุขุมวิท 22 อันเป็นที่ตั้ง
ของโรงเรียนตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2504 เพื่อแก้ไขสถานการณ์ขาดแคลนที่เรียนของเยาวชน ในจังหวัด
กรุงเทพ ธนบุรี กรมสามัญศึกษา โดยได้รับการอนุมัติให้ซื้อที่ดินจำนวน 5 ไร่ 17 ตารางวา จาก
มูลนิธิมหากุฎราชวิทยาลัยในตารางวาละ 732 บาท

เปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2504 แต่ทำพิธีเปิดป้าย
โรงเรียนเมื่อวันศุกร์ที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2504 โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มล.
ปิ่น มาลากุล เป็นประธานและนายอภิรักษ์ จันทวิมล อธิบดี กรมสามัญศึกษา เป็นผู้อ่านรายงาน นาย
เสน สุขเหมือน เป็นผู้แทนของประชาชนในท้องถิ่นและนางอุไร ศรีธวัช ณ อรุณยา เป็นครูใหญ่

3.3 คำขวัญประจำโรงเรียน คือ ความรู้คู่คุณธรรม นำประโยชน์สู่สังคม

3.4 ปรัชญาของโรงเรียน คือ สุวิชาโน ภะวัง โหติ ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ

3.5 สีประจำโรงเรียน คือ สีฟ้าขาว

3.5.1 สีฟ้า หมายถึง ความสงบ สุขุม รอบคอบ

3.5.2 สีขาว หมายถึง สะอาด บริสุทธิ์

3.6 บุคลากร

3.6.1 ผู้บริหาร

3.6.1.1 ผู้อำนวยการโรงเรียน คือ นางณัฐตา พรหมเลิศ

3.6.1.2 รองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารบุคคล คือ นายพจน์ แพทย์วังษ์

3.6.1.3 รองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ คือ

นายบรรลือชัย บัวเนียม

3.6.1.4 รองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารทั่วไป คือ นางสาวธีรพร ยุนยะสิทธิ์

3.6.1.5 รองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารวิชาการคือ นางฉวีวรรณ จินตภัทร

3.6.2 บุคลากรทางการศึกษา

3.6.2.1 ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 3 ท่าน

3.6.2.2 ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 ท่าน

- 3.6.2.2 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 ท่าน
- 3.6.2.3 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ท่าน
- 3.6.2.4 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 ท่าน
- 3.6.2.5 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 ท่าน
- 3.6.2.6 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ท่าน
- 3.6.2.7 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ท่าน
- 3.6.2.8 ครูชาวต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน
- 3.6.2.9 ลูกจ้างประจำ และนักรการ จำนวน 3 ท่าน

3.7 จำนวนนักเรียน จำนวน 1,200 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 350 คน และนักเรียนหญิง 850 คน

3.8 กลยุทธ์โรงเรียนสายน้ำทิพย์

- 3.8.1 กลยุทธ์ คุณธรรม นำความรู้ นิยม นำ เศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
- 3.8.2 กลยุทธ์ ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวาง
- 3.8.3 กลยุทธ์ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ
- 3.8.4 กลยุทธ์ กระจายอำนาจและส่งเสริมความเข้มแข็ง ภายในสถานศึกษา
- 3.8.5 กลยุทธ์ส่งเสริมมีส่วนร่วมของผู้ปกครองชุมชนภาคเอกชนท้องถิ่นในการจัดการศึกษา

3.9 วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนสายน้ำทิพย์จะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยใช้คุณธรรมนำความรู้ภูมิปัญญาไทย ใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.10 เป้าประสงค์ของโรงเรียน (School Goals)

ส่งเสริมนักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และทักษะที่พึงประสงค์ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีสุขภาพกายสุขภาพจิตสามารถอยู่ในสังคมและดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

3.11 พันธกิจ (Mission)

3.11.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคปัจจุบัน

3.11.2 จัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

3.11.3 พัฒนานักเรียนให้ปฏิบัติตนเป็นคนดีตามคำสอนของทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรม รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

3.11.4 สร้างความร่วมมือกับชุมชน องค์กรในด้านการจัดการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ

3.11.5 พัฒนาสื่อนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 530 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน เป็นนักเรียนชาย 61 คน เป็นนักเรียนหญิง 103 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน เป็นนักเรียนหญิง 102 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน เป็นนักเรียนหญิง 114 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 265 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967 : 886 - 887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากร ออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน

2. ผู้วิจัยจำแนกประชากร เป็นเพศ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 34 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามานะ (Yamane. 1967: 886 - 887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 265 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 2 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 34 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและระดับชั้น

ระดับ	เพศชาย (คน)		เพศหญิง(คน)		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ประถมศึกษาปีที่ 4	61	30	103	52	164	82
ประถมศึกษาปีที่ 5	69	34	102	51	171	85
ประถมศึกษาปีที่ 6	86	43	109	55	195	98
รวม	216	107	314	158	530	265

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่าน ข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

() ประถมศึกษาปีที่ 4

() ประถมศึกษาปีที่ 5

() ประถมศึกษาปีที่ 6

2. เกรตเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551.....

3. รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อนำมาสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ ศิริวรรณ สุวินท์ (2548: 127-128) และ ธนาวรรณ ธนพรดี (2550: 121-122)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะ และความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความนั้นแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่กลัวที่จะต้องพูดคุยกับคน ที่ไม่รู้จักมาก่อน					
00	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือ มากกว่า เข้าสังคม					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วัฒนามงคล (2533: 32) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 32-65	หมายถึง	ผู้มีบุคลิกภาพแบบ เอ
คะแนน 13-31	หมายถึง	ผู้มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ วรสิทธิ์ ลิขิตวงศ์ (2547) และ จรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้ จากข้อ 3.1 และ 3.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาสำหรับอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ					
00	ข้าพเจ้าลอกการบ้านของเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง นิสัยทางการเรียนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง นิสัยทางการเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง นิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อนำมาสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนของชนาวรรณ ชนพรดี (2550)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองอยากให้นักเรียนตั้งใจเรียนในทุกวิชา					
00	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อนำมาสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนของกาญจนา โรจนอาภา (2550)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 โดยลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบทดสอบลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	สถานที่เรียน ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย					
00	สื่อและอุปกรณ์การเรียน โรงเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอกับ จำนวนนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ พระมหาภักดี เกตุมา เรน(2547) และ ปิยะรัตน์ ดีกลาง (2550)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้ จาก ข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลีเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูชาวต่างประเทศและนักเรียนให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
000	1. การปฏิบัติตนของนักเรียน ต่อครูชาวต่างประเทศ ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ				
00	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน				
000	2. การปฏิบัติตนของครูชาวต่างประเทศต่อนักเรียน ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า				
00	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า				

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนำมาสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541) และ ชาติชาย หมั่นสมิคร (2542)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้นักเรียนอ่าน

ข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ()

หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถ ปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนได้					
00	ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน บ่อย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของวรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547) มิ่งขวัญ บุญญานันต์ (2546) และ จรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ก.ด้านความรู้

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
0 00	ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์อย่างมาก ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ สอนโดยครูชาวต่างประเทศ การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ ทำให้ข้าพเจ้าเขียนศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					

ข. ด้านความรู้ลึก

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่อง
ใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0 00	ข้าพเจ้าเมื่อกับการท่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าพอใจเมื่อได้เรียนวิชา ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาว ต่างประเทศ					

ค.ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นานๆ ครั้ง
000	ข้าพเจ้าชี้แจงท้องศัพท์ ถ้าครูที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศไม่บังคับ ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศสม่ำเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริดา แสนคำเครือ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปทดลองใช้

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยการเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย

2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.043–42.000

2.2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง .408–38.413

2.3 แบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 5 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.743–25.462

2.4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 8.310–40.574

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.335–82.398

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.357–40.811

2.7 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.410–25.667

3. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

3.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .891

3.2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .919

3.3 แบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .648

3.4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับเท่ากับ .932

3.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ มีความเชื่อมั่นเท่ากับเท่ากับ .965

3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความเชื่อมั่นเท่ากับเท่ากับ .937

3.7 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ มีความเชื่อมั่นเท่ากับเท่ากับ .928

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 5-12 มกราคม พ.ศ.2552 จำนวน 265 ฉบับ ได้รับคืนมา 212 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 212 ฉบับ ที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ตอบมาตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ 150 ฉบับ จากนั้นนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม
ในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
(Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของในการพยากรณ์
\hat{Y}	แทน	สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
Y	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ
X_1	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4
X_2	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5

X_3	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6
X_4	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_5	แทน	รายได้ครอบครัว
X_6	แทน	บุคลิกภาพ
X_7	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_8	แทน	ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง
X_9	แทน	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
X_{10}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ
X_{11}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อแสดงข้อมูลด้านส่วนตัวในแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 4	7	4.67
	ประถมศึกษาปีที่ 5	76	50.67
	ประถมศึกษาปีที่ 6	67	44.67
	รวม	150	100.00

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุดร้อยละ 50.67 รองลงมาได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 44.67 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 4.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่างๆ บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ปัจจัย	\bar{X}	S.D	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.36	.42	สูง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	44946.31	40702.29	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	52.00	5.85	แบบเอ
นิสัยทางการเรียน	2.75	.60	ดีพอใช้
การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง	4.50	.32	ดี
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	3.19	.86	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ	2.93	.95	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.32	.84	ดีพอใช้
ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ	4.08	.39	ทางบวก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนมีนิสัยทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน อยู่ในระดับพอใช้ แต่มีความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง และทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	Y
X ₁	1	-.227**	-.198**	-.013	.010	-.034	.052	.030	.043	-.025	.018	-.004
X ₂		1	-.910**	.026	.017	.016	.055	-.113	-.010	.076	.056	-.079
X ₃			1	-.021	-.021	-.001	-.078	.101	-.008	-.066	-.064	.081
X ₄				1	-.157*	-.049	.073	-.046	.061	.116	.077	-.048
X ₅					1	-.154*	.207**	.060	.120	.174*	.199**	.054
X ₆						1	-.838**	-.324**	-.728**	-.805**	-.826**	-.435**
X ₇							1	.387**	.855**	.867**	.976**	.422**
X ₈								1	.364**	.374**	.474**	.519**
X ₉									1	.831**	.887**	.685**
X ₁₀										1	.938**	.426**
X ₁₁											1	.504**
Y												1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสยทางการเรียน (X_7) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_8) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{11})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_6)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) และรายได้ครอบครัว (X_5)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	12.499	4.166	63.200**
Residual	145	9.559	.066	
Total	148	22.058		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่ามีปัจจัย 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง

ตาราง 6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₉	.395	.072	.695	.685	.469	129.616**
X ₉ ,X ₈	.313	.037	.323	.743	.552	90.058**
X ₉ ,X ₈ ,X ₆	.150	.068	.175	.753	.567	63.200**

$$a = .704$$

$$R = .753$$

$$R^2 = .567$$

$$SE_{est} = .257$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X₉) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง (X₈) และบุคลิกภาพ (X₆) ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศได้ ร้อยละ 56.7 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .704 + .313X_9 + .395X_8 + .150X_6$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .695 X_9 + .323 X_8 + .175 X_6$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 530 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน เป็นนักเรียนชาย 61 คน เป็นนักเรียนหญิง 103 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน เป็นนักเรียนหญิง 102 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน เป็นนักเรียนหญิง 114 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 265 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1967: 886 - 887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น เกรดเฉลี่ย และรายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.043 – 42.000 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .891

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.408 – 38.413 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .919

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 5 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.743 – 25.462 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .648

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 8.310 – 40.574 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .932

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.335 – 82.398 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.357 – 40.811 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .937

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.410 – 25.667 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .928

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาต ผู้อำนวยการโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 5-12 มกราคม พ.ศ.2552 จำนวน 265 ฉบับ ได้รับคืนมา 212 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 212 ฉบับ ที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ตอบมาตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ 150 ฉบับ จากนั้นนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_7) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_8) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{11})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_5)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_8) และบุคลิกภาพ (X_6) ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศได้ ร้อยละ 56.7 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนดิบได้แก่

$$\hat{Y} = .704 + .313X_9 + .395X_8 + .150X_6$$

4.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐานได้แก่

$$Z = .695X_9 + .323X_8 + .175X_6$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_7) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_8) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{11}) อภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีพฤติกรรมที่ตั้งใจเรียน เข้าเรียนครบทุกวิชา มีความสนใจในการเรียน มีการวางแผนที่ดีในการเรียน หมั่นทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา มีความตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จึงมี

ทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ คอยโว (Koivo. 1983: 252-254) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนได้ผลสอดคล้องกันคือ นักเรียนที่มีนิสัยรักการเรียน จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนที่สม่ำเสมอ มีความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ตั้งใจ เอาใจใส่การเรียน มีการวางแผนและจัดระเบียบการเรียนและพัฒนาผลให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดสร้างสรรค์ ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ สามารถพึ่งตนเองได้ รวมไปถึงมีความภาคภูมิใจในตนเอง

ดังนั้น นิสัยทางการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.2 ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนรับรู้ถึง ความคิด ความรู้สึกของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน ตามที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เป็นต้องการที่จะให้นักเรียนประสบความสำเร็จ และบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ (2542: 1) ได้กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง นักเรียนจะมีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่ได้รับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.3 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีผลต่อนักเรียน เพื่อให้เข้าใจและเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น สถานที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสม มีขนาดของห้องเรียนไม่แออัด คับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน ดังที่ สมพร สุทัศน์ (2544: 134-136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและ

จิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งคว่ำอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย นอกจากนี้ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษตามช่วงชั้นของนักเรียน เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน จะส่งเสริมให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ นักเรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศดี มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ เป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังที่ ศิริบุรณ สายโกสุม (2546: 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศนั้นรวมถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูชาวต่างประเทศ ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ช่วยเหลืองานของครูชาวต่างประเทศ ตามความสามารถของตน ขอคำแนะนำเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน ตั้งใจเรียน สนใจบทเรียนขณะที่ครูสอน และมีการซักถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงการปฏิบัติตนของครูชาวต่างประเทศ ต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน กระตุ้นให้นักเรียนขยันอ่านและท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้คำปรึกษาทั้งทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกล้าที่จะปรึกษาครูชาวต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศดี จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี มีทัศนคติการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนและเพื่อนมีความหวังใยกไล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความรักและสามัคคี ซึ่งเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในวัยนี้มาก หากนักเรียนและเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีความเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะทำให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกัน ชักชวนกันศึกษาหาความรู้ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กันและกัน และทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ และตั้งใจเรียนเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ อมรรัตน์ ศรีเจริญทัศน์ (2546: 61) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (x_6) อภิปรายผลได้ดังนี้

บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีลักษณะชอบฝ่าฝืนอุปสรรค ก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอยอะไรเป็นระยะเวลาานาน ซึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน เมื่อมีการสอนภาษาอังกฤษ โดยครูชาวต่างประเทศ นักเรียนต้องใช้ความพยายามปรับตนเองให้ เข้าใจในวิธีการสื่อสาร วิธีการสอน ของครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้การเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจำเป็นต้องเข้าใจ โครงสร้างประโยค และไวยากรณ์ ด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน ทบทวนทั้งสิ้น ดังที่ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer; others. 1984: 34; citing Friedman; & Rosenmen. 1974)

ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพแบบ เอ ว่า เป็นบุคลิกภาพของคนที่มีความทะเยอทะยาน ชอบแข่งขันกับเวลา และมีความอดทนต่ำ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ที่มีลักษณะชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จโดยเร็ว จึงขาดความตั้งใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ชอบฝึกฝนทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ดังนั้น บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_5) อภิปรายผลได้ ดังนี้

3.1 ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้ผ่านการเรียนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 1 มาแล้ว จึงมีพื้นฐานความรู้ และความเข้าใจภาษาอังกฤษมาพอสมควร จึงตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเมื่อมีโอกาสได้เรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ จึงสนใจ ใฝ่รู้ ขยันหมั่นเพียร ทำให้เกิดความตั้งใจในการพัฒนาตนเองทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนจึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 มาเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 อีกทั้งการเรียนภาษาอังกฤษนั้นเนื้อหาวิชาที่ยากขึ้นตามลำดับ ทำให้เมื่อมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ นักเรียนไม่สามารถปรับตนเองให้เข้ากับวิธีการเรียน การสอนของครูชาวต่างประเทศได้ และไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ครูชาวต่างประเทศสอน ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคน จึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ดังนั้น ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.2 ระดับชั้น : นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนได้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศมาพอสมควร จึงทำให้เกิดการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษดี สามารถสื่อสาร เข้าใจในหลักของภาษา ทั้งการ พูด อ่าน และเขียนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้นักเรียนมีความกล้าที่จะสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศได้อย่างมั่นใจมากขึ้น และเกิดความชอบและรักในการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนจึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะนักเรียน ไม่สนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ชอบคุยกันในเวลาเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาที่ครูชาวต่างประเทศสอน ก็เลย ไม่ปรึกษาครูชาวต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคน จึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ดังนั้น ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.3 ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน ขยันหมั่นเพียร รวมไปถึงการมีภาระหน้าที่ๆ จะต้องสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา จึงจำเป็นที่จะต้องขยันเรียนให้มากขึ้น และหมั่นปรึกษาอาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดี และเป็นพื้นฐานในการเข้าศึกษาต่อไปในอนาคต ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคน จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นต่อการเรียน ไม่สามารถนำความรู้ต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติม จึงมุ่งเน้นที่จะให้ความสำคัญในวิชาอื่น ๆ นอกจากนี้ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น และมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีความวิตกกังวลในเรื่องของรูปร่างหน้าตาของตนเอง เริ่มรู้สึกสนใจเพศตรงข้ามกับตนเอง จึงพยายามทำตัวให้เป็นจุดเด่นเป็นที่ดึงดูดใจของเพศตรงข้าม อาจจะทำให้เป็นสาเหตุละเอียดเลเยทาง การเรียน และขาดความเอาใจใส่เท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคน จึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ดังนั้น ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ และ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ชอบเรียนรู้วิทยาการความรู้ใหม่ๆ และนักเรียนมีความพร้อมและตั้งใจเรียนในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ทำให้มีแนวโน้มที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527: 172) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมจะสนองตอบบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ในลักษณะใด ลักษณะหนึ่งใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่าทัศนคติที่ดี หรือทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่หลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบเรียกว่าทัศนคติทางลบและทัศนคติที่เป็นดัชนีที่จะชี้แจงในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีมีแนวโน้มที่จะเข้าไปหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าไปหาหรือถอยหนี หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคอยโว (Koivo. 1983: 2-35) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีทัศนคติต่อการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองว่ามีสติปัญญาดี เรียนเก่ง เป็นพื้นฐาน จึงไม่ให้ความสำคัญกับการเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ และการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งทำให้ไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงไม่ชอบการสอนภาษาอังกฤษที่สอนโดย ครูชาวต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน จึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 แสดงว่า นักเรียนบางคน ที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ และ นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี มีสภาพคล่องทางการเงินสูงจะช่วยส่งเสริมการเรียนทางด้านภาษาของนักเรียนได้ดี ด้วยเหตุนี้ นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ แม้ว่าผู้ปกครองจะสนับสนุนการเรียนเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี เช่น การเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ การให้ทุนไปศึกษาภาษาอังกฤษยังต่างประเทศ การเข้าค่ายเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ(English camp) เป็นต้น แต่ นักเรียนกลับคิดว่าครอบครัวของตนนั้นมีความพร้อม นักเรียนเคยชินกับความสะดวกสบาย ไม่ต้องเผชิญกับความยากลำบากต่อการใช้ชีวิต ต่อการใช้ภาษา ซึ่งเป็นการสร้างลักษณะนิสัยที่เฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้นและขวนขวายที่จะเรียนภาษาอังกฤษ มีการเรียนแบบให้ผ่านพ้นไปอย่างไม่มีจุดมุ่งหมาย

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของสุภาพร เลหาสถิตย์ (2525: 62) ที่ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนและโรงเรียน จากการศึกษาครั้งนี้ไม่ว่า นักเรียนจะมาจากฐานะเช่นไรต่างก็ได้เข้ามาศึกษาในโรงเรียนเดียวกัน มีการทำกิจกรรมร่วม ให้สิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันโดยไม่จำกัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งยังจัดบริการทางการศึกษาเท่าเทียมกัน กล่าวคือ แม้อบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะ

มีรายได้แตกต่างกัน แต่นักเรียนก็มีทัศนคติต่อการเรียนไม่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง จึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_8) และบุคลิกภาพ (X_6) อภิปรายผลได้ ดังนี้

4.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศเป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มี ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ ถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศที่ดี ห้องเรียนสะอาด ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย มีแสงสว่างเพียงพอ มีการจัดบอร์ดนิทรรศการตามเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนทันสมัย ด้วยเหตุนี้โรงเรียนจึงควรจัดลักษณะทางกายภาพทางการเรียนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกดีหรือรัก และมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ แต่หากโรงเรียนไม่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ตรงตามธรรมชาติของนักเรียน นักเรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากที่จะเรียน ท้อถอยต่อการเรียน ดังที่ ลอเรนซ์ (Lawrence. 1976 : 418) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจในการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ ฟอสเตอร์ (Foster. 1961 : 131) ที่กล่าวว่าทัศนคติเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อมนุษย์มาก เป็นสิ่งที่ตัดสินว่าบุคคลนั้นรู้สึกอย่างไร และควรทำอะไรในสถานการณ์ต่างๆ ของชีวิตเขา ทัศนคติเป็นตัวนำบุคคลให้ประพฤติปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อความคิดและกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น

ดังนั้นลักษณะทางกายภาพทางการเรียนจึงส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

4.2 ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศเป็นอันดับที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครองมาก ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครองเป็นตัวแปรสำคัญในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีผลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง มุ่งหวังให้นักเรียนตั้งใจเรียนในทุกวิชา หมั่นทบทวนบทเรียนต่างๆ

อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ มีผลการเรียนดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ดังที่ อัจฉรา สุขารมณี (2542: 1) ได้กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูก มักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและ เก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายาม เสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง นักเรียนจะมีความมุ่งมั่น มีความพยายามมุ่งมั่น ตั้งใจ เรียน และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ด้วยเหตุนี้ความคาดหวังทางการ เรียนของผู้ปกครอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครู ชาวต่างประเทศ

ดังนั้นความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครองจึงส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน สายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

4.3 บุคลิกภาพ ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ เป็นอันดับที่ 3 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มี บุคลิกภาพ แบบ เอ ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีลักษณะสนใจสังคมภายนอก มีปฏิริยาจับไวต่อสิ่งต่างๆ ชอบเข้าสังคม มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะออกไปเผชิญกับสังคม และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไป ตามสภาพแวดล้อมและสังคมนั้น เพราะผู้ที่เล็งเห็นคุณค่าของทุกสิ่งว่าเป็นบทเรียนที่น่าสนใจ ใคร่รู้ จึงทำให้มีความใฝ่รู้ที่จะเรียนภาษาอังกฤษ มีความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความชอบใจ ฟังพอใจ มุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ และเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ ดังที่ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenman. 1974) กล่าวถึง ลักษณะ บุคลิกภาพแบบเอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ ที่ความรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อประสบผลสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ไต่กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่นและถูก กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่ายด้วยเหตุนี้บุคลิกภาพ จึงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติ ทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ดังนั้นบุคลิกภาพ จึงส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาว ต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน สายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวต่างประเทศ ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครอง ทราบว่ามีปัจจัย 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ ซึ่งข้อมูลนี้ผู้บริหารสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาในการวางแผน การวางนโยบาย และการปรับปรุงทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้ต่อไป ซึ่งจะมีผลช่วยทำให้ผลการเรียนด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นตามไปด้วย จึงขอเสนอแนะการพัฒนาปัจจัยทั้ง 3 ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

1.1 จากผลการศึกษาที่พบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนสามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 1 ดังนั้น ผู้บริหารของโรงเรียนสายน้ำทิพย์ จึงควรที่จะมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียน อาทิ สิ่งแวดล้อม อุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์ช่วยสอน อุปกรณ์เสริมการเรียนรู้ และบรรยากาศในห้องเรียนให้มากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการศึกษาที่พบว่า ความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครองสามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 2 ดังนั้น โรงเรียนจะต้องขอความร่วมมือจากผู้ปกครองผู้ปกครองว่า ควรมีการสนับสนุนทางการเรียนกับนักเรียนให้มากขึ้น ส่งเสริมการทำกิจกรรมภายในโรงเรียน ส่งเสริมการฝึกทักษะทางภาษาในด้านต่างๆ และตั้งความหวังพร้อมสร้างเสริมกำลังใจให้กับนักเรียน เพื่อที่จะก่อให้เกิดผลการเรียนด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในอนาคต

1.3 จากผลการศึกษาที่พบว่า บุคลิกภาพ สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 3 ดังนั้น ทางโรงเรียนและครูชาวต่างประเทศ จะต้องมีการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการฝึกให้กล้าที่จะแสดงออกในทางที่ถูกต้อง เจอชาวต่างประเทศจะต้องกล้าพูดภาษาอังกฤษและสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน มีการนำเทคนิคการพัฒนาบุคลิกภาพมาใช้ได้อย่างถูกต้องตามแต่ละบุคคลซึ่งต่างกัน เพื่อช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจในการเรียนที่ดี หากนักเรียนมีบุคลิกภาพที่มั่นใจ ก็จะส่งผลให้การเรียนมีความเข้าใจ และสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลโดยตรงกับผลการเรียนที่นักเรียนก็จะสามารถทำออกมาได้ดีด้วยเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบด้านอื่นๆ ที่น่าจะส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพิ่มเติม นอกเหนือจากองค์ประกอบที่ศึกษาแล้วในครั้งนี เช่น แรงจูงใจในการเรียน ความพึงพอใจในการเรียน ความศรัทธาต่อโรงเรียน ความศรัทธาต่อครูชาวต่างประเทศ สภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่จะได้รับไปใช้ในการปรับปรุงและประกอบการวางแผนสำหรับผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและทักษะที่ดี ทางด้านการเรียนต่อไป

2. ควรศึกษาทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 นิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

3. ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ เช่น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไปพัฒนาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์โดยใช้เทคนิค T.A. เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอบกาญจน์ กัปปพล. (2530). การศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้แบบเรียนต่างกัน และมีพื้นฐานความรู้ต่างกัน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กนกวรรณ ร่วมไทย. (2530). บรรยากาศของคณาจารย์ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการให้บริการลูกค้าศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทเดินทางอากาศไทย จำกัด. สารนิพนธ์ ร.ม. (บริหารรัฐกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. (2549). ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลวรรณ ดีเลิศ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน. สารนิพนธ์กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศรีเดชาการพิมพ์.
- กรมวิชาการ. (2536). การศึกษาวิเคราะห์และกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรเพื่อการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษากกรมวิชาการ.
- (2543ก). รายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2543ข). รายงานการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ : ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: บำรุงสาสน์.
- กรมสุขภาพจิต. (2544). คู่มือความฉลาดทางอารมณ์ ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

- กุลเชษฐ์ เล็กอนุสรณ์. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อการบริการของพนักงานธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลชน ชนาพงศธร. (2528). การบริหารงานบุคคล. เอกสารการสอนชุดวิชา 32304 หน่วยที่ 5-16 สาขาวิทยาการจัดการ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กิติ ตย์คากานน์. (2532). นักบริหารทันสมัย. กรุงเทพฯ: บัดเตอร์ฟลาย.
- กาญจนา คำสุวรรณ; นิตยา เสาร์มณี. (2524) จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2528). มนุษย์สัมพันธ์. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร. คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาจิตวิทยาการบริการ. (2544). จิตวิทยาการบริการ : หน่วยที่1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กาญจนา ศรีสังวาลย์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษฎา ทรงเจียรพานิช. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน(อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส ดั่งสุวรรณ. (2527). มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการแนะแนว. กรุงเทพฯ: นการพิมพ์.
- จุฑามาศ คุประตกุล. (2544). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการให้บริการจากเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ของผู้รับบริการโรงพยาบาลสมิติเวช ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉรววยพร กุลอำนาจชัย. (2538). การศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการสังคมสงเคราะห์ของศูนย์บริการสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชนินทร์ พิทยาวิวิธ. (2534). ตลาดการเงินในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์.
- ชุตินัน ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชัยยงค์ ขามรัตน์. (2523). เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอกสุขศึกษา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- รูปทอง กว่างสวัสดิ์. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ .พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ เตือนตุลา.
- จิตติกร ชินสุวรรณพานิช. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนช่างฝีมือปฎิบัติวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทวี นกน้อย (2533). ทศนคติในการให้บริการประชาชนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในจังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (บริหารรัฐกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทองกุล ชันขาว.(2528,ตุลาคม-พฤศจิกายน). องค์ประกอบในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ. การศึกษานอกโรงเรียน. 23(128): 18-21.
- เทิดศักดิ์ เดชคง. (2539, มีนาคม). “มาตรการวัดอารมณ์อัจฉริยะ. วารสารUPDATE. 10(117): 55-61. เทพพนม เมืองแมน; สวิง สุวรรณ. (2529). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา.
- ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. (2528). บรรยากาของค์การและผลกระทบต่อทัศนคติของสมาชิก : การศึกษา เฉพาะกรณีที่ทัศนคติของข้าราชการต่อสหกรณ์การเกษตรในรัฐศาสตร์สาร 11. หน้า 131- 139. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนา นิลชัยโกวิทย์; คนอื่นๆ. (2539; มกราคม - มีนาคม). GHQ ฉบับภาษาไทยวารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 41(1): 1-17.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2542). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- นิคม จารุมณี. (2536). การจัดการอุตสาหกรรมบริการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- นิภาวรรณ วรรณสาธพ. (2531). ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติในงานให้บริการประชาชนของพนักงานรัฐวิสาหกิจ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (บริหารรัฐกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา ประทีปทอง. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ของ ชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเชิญ ครุไพศาล. (2537). วิชาชีพคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2524). *ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2525). *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- รณยุทธ บุตรแสนคม. (2535). *สุขภาพจิต*. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ลดาวลัย พรอนันตชัย. (2548). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน โรงเรียนวัดสร้อยทอง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชมรมรักเด็ก.
- (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรสิริ ลิขิตวงศ์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดกระจัดพิณีจ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร อาวะกุล. (2518). *เทคนิคมนุษยสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้*. ข่าวสารการวิจัยศึกษา. กรุงเทพฯ.
- วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2538). *คุณภาพในการบริการ*. กรุงเทพฯ: บริษัทดวงกมลสมัย จำกัด.
- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. (2524, กันยายน-ธันวาคม). *ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยาวัดผลการศึกษา*. 2(2): 1-6.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2521). *สร้างบริการสร้างประทับใจ*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอช เอ็น กรุ๊ป จำกัด.
- สมพร แซ่เฮ้ง. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานของคนพิการในสถานประกอบการเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมิต สัจฉกร. (2542). *การต้อนรับและบริการที่เป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- สุจรีต วุวรรณชีพ. (2528, มิถุนายน - กรกฎาคม). *สุขภาพจิต.แนะแนว*. 12(23): 99.

- สุภาพรณ โคตรจรัส. (2527). *สุขภาพจิตในการดำรงชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนา อยู่โพธิ์. (2532). *ตลาดบริการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภา ชูพิชัยกุล. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- เสถียร เหลืองอร่าม. (2527). *มนุษย์สัมพันธ์คือหัวใจของนักบริหาร*. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา*. ปรินทิพินันท์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี เหล่าชาติพงศ์. (2524). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อกองบริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อมรา ผูกบุญเชิด. (2539). *เอกสารประกอบคำบรรยายเรื่อง การบริการ*.
- อรทัย วรากรวรรุฒิ. (2530). *การปฏิบัติงานตามบทบาททางวิชาชีพพยาบาล : ศึกษากรณีโรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สังคมวิทยา). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี มิ่งประเสริฐ. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Allport, Gordon W. (1967). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*. Edited by Martin Fishbein. New York: John Wiley and Sons.
- Bellin, S.S.; & Geiger, H.J. (1972). *The Impact of Neighborhood Health Center on Patient's Behavior and Attitude Relating to Health Care : A Study of Low Income Housing Project*. Media Care.
- Bennett, S. (1994). *Consumer Knowledge and Perceptions of Health Care Providers in Bangkok and Health Care Seeking Behavior*. Unpublished Manuscript.
- Blouman, Jame S.; & David L.J.R. Norman. (1975, August). *Attitudes Toward the Public Service : A Survey of University Student*. *Public Personnel Management*. 2(3)113- 121.

- Cooper,R.K; & Sawaf, A. (1997). *Executive EQ Intelligence in Leadership and organization*.
New York: Grosset/Putnam.
- Cronze, Werdel W. (1974). *Essential Psychology*. New York: Ronel Press Company.
- Edwards,Allen Louis. (1957). *Teaching of Attitude Scale Construction*. New York: Appleton –
Century-Croffs.
- Fishbein, Martin. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York: John
Wiley and Son
- Fitzgerald, Michael R .; & Robert F. Durant.(1980 , May). Citizen Evaluation and Urban
Management : Service Delivery in an Era of Protest. *Public Administration Review*.
21(48): 585-594.
- Good, Carter Victor. (1959). *Dictionary of Education*. 2nd ed. New York: Harcourt Brace
- Herberg,Frederick ;& others. (1959).*The Motivation to work*.New York : John Wiley and Son.
- Kaplan, Lous; others. (1980). *Comprehensive Textbook of Psychiatry III*. Baltimor : william
and Wikins.
- Koivo, Anne Piblak. (1983). The Relarioship of student Perceptions of Study Habits and
Attitudes Based on Differences in Sex, Grade, and Academic Achievement.
Dissertation Abstracts International. 23(1): 5.
- Krashen, Stephen D; & Tracy D. Terrell.(1995).*The Natural Approach Language Acquisition
in the Classroom*. London: Prentice Hall Europe.
- Lehtinen,J. (1983). *Customer-Oriented Service Firm*, Espoo,Finland : Weilin & Goos.
- Leebov, Presh a J. (1998). *Service Survey Health Care: One Goal at a Time*. Chicago:
American Hospital Publishing.
- Mcguire.W.J. (1967). *Attitude and Attiitude Change In The Handbook of Social Psychology*.
3: 136-314 : By G. Lindzy and E. Aronson.Addison Wesley.
- Mouly, George J. (1965). *Psychopedia of Effective Teaching*. 2nd ed. New York: Holt,Rinechart
and Winston Inc.
- Nelson, M. (1988). *Advocacy in nursing : A concept in Evolution*. Nursing Outlook
- Osgood, Charies E. George I. Suci; & Percy H. Tannenbaum. (1957). *The Measurement of
Attitude*.Urbana : University of Lillinois Press.Pothocopied.
- Pfiffner,John M.; & Marshall Fels. (1964). *The Supervisor of Personal Human Relations In
The Management of Men*. New York: Prentice Hall,Inc.,Photocopied.
- Rokeach ,Milton.(1970).*Beliefs, Attitudes and Value*.San Francisco : Jossey – Bass.
Photocopied.
- Stanton,W.J. (1981). *Fundamentals of Marketing*. New York: Mc Graw-Hill.

Stipak,Brian. (1979, August). Citizen Satisfactionwith Urba, Service : Potential Misuse as a Performance Indicater, *Public Adminstration Review*. 20(36): 46-52.

Worchel, Stephen; & Goethalo,George R. (1989). *Adjustment Path Way to Personal Growth*. New Jersey: Prentice Hall, Englewood Cliffs.

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/1601

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายคุณานนต์ แสงวงษ์งาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรงแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายคุณานนต์ แสงวงษ์งาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/1600

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง

เนื่องด้วย นายคุณานนต์ แสงวงษ์งาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาขาน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายคุณานนต์ แสงวงษ์งาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3821-543 ต่อ 153, 085-1354-440

ที่ ศช 0519.12/1๕๐2

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาขาน้ำทิพย์

เนื่องด้วย นายคุณานนต์ แสงวงษ์งาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาขาน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอประวัติของโรงเรียน / โครงการการบริหารงาน โรงเรียนและหลักสูตร และ หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษที่ครูต่างประเทศใช้สอนนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 และขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 265 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายคุณานนต์ แสงวงษ์งาม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3821-543 ต่อ 153, 085-1354-440

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามมีทั้งหมด 8 ตอน ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร นักเรียนมาสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบไม่มีถูกหรือผิด และไม่ส่งผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุดและครบทุกข้อ ขอขอบคุณในความร่วมมือการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายคุณานนต์ แสงวงษ์งาม นิสิตปริญญาโท
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. ระดับชั้น
 - () ประถมศึกษาปีที่ 4
 - () ประถมศึกษาปีที่ 5
 - () ประถมศึกษาปีที่ 6
2. เกรดเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551.....
3. รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับรวมกัน(โปรดระบุ).....ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ฉันเป็นคน que เริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้สำเร็จ					
2	ฉันทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานกับคนที่ทำงานแบบขอไปที					
3	ฉันไม่พอใจถ้ามีคนมาขัดจังหวะขณะที่ฉันทำงาน					
4	ฉันทำงานอย่างดีที่สุดเท่าที่ฉันสามารถทำได้					
5	เมื่อฉันมีนัดฉันมักไปถึงที่หมายก่อนเวลา					

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
6	ฉันทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันอย่างรวดเร็ว					
7	ฉันทำงานต่างๆที่ได้รับมอบหมายเสร็จก่อนเวลา					
8	ฉันคิดว่าคนรอบข้างทำอะไรไม่ถูกใจฉัน					
9	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องฟังคนพูดไร้สาระ					
10	ฉันรู้สึกไม่สบายใจถ้างานที่ได้รับมอบหมายยังไม่สำเร็จ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าเข้าเรียนครบทุกวิชา					
2	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา					
3	ข้าพเจ้ายืมอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนบ่อยๆ					
4	เมื่อถึงเวลาส่งงานข้าพเจ้ามักไม่ม้งานมาส่ง					
5	ข้าพเจ้าเคยคุยในเวลาเรียน					

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
6	ข้าพเจ้ามักทานขนมในห้องเรียน					
7	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงเวลา					
8	ข้าพเจ้ามักยืมหนังสือเรียนของเพื่อนมาอ่านอยู่เสมอ					
9	ข้าพเจ้ามักขออนุญาตเข้าห้องน้ำในเวลาเรียน					
10	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการทบทวนบทเรียน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังทางการเรียนของผู้ปกครองให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	ผู้ปกครองอยากให้นักเรียนตั้งใจเรียนในทุกวิชา					
2	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนประสบผลสำเร็จการเรียน					
3	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนอ่านหนังสือทุกวันเพื่อให้ได้คะแนนดี					
4	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดี					

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
5	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	สถานที่เรียน					
1	ห้องเรียนมีมุมการเรียนรู้					
2	ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3	ในห้องเรียนมีการจัดบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาความรู้ต่างๆ					
4	บอร์ดในห้องเรียนมีการปรับปรุงอยู่เสมอ					
5	ห้องเรียนไม่มีการปรับปรุงมุมการเรียนรู้ต่างๆ					
6	ห้องเรียนสกปรก					
7	ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ					
8	สื่อ อุปกรณ์การเรียน เอกสารต่างๆในห้องเรียนไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย					

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
9	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนจัดเก็บไว้ไม่เรียบร้อย					
10	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน					
	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนใช้งานยาก					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูชาวต่างประเทศ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	พฤติกรรมของนักเรียนที่ปฏิบัติต่อครูชาวต่างประเทศ นักเรียนไม่สนใจคำพูดของครูชาวต่างประเทศ					
2	นักเรียนมีความเบื่อหน่ายเมื่อครูชาวต่างประเทศสอน					
3	นักเรียนมักนินทาครูชาวต่างประเทศลับหลัง					
4	นักเรียนไม่ไว้วางใจในตัวครูชาวต่างประเทศ					

ข้อ	เรื่อง	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
5	นักเรียนไม่ยากเข้าเรียน					
6	นักเรียนไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของครูชาวต่างประเทศ					
7	<u>พฤติกรรมของครูที่ปฏิบัติต่อนักเรียน</u> ครูชาวต่างประเทศไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักเรียน					
8	ครูชาวต่างประเทศไม่ไว้วางใจในตัวนักเรียน					
9	ครูชาวต่างประเทศชอบต่อว่านักเรียน					
10	ครูชาวต่างประเทศยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
11	ครูชาวต่างประเทศเบื่อหน่ายที่จะสอนนักเรียน					
12	ครูชาวต่างประเทศให้ความรักและเอ็นดูนักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ดี					
2	นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ไม่สนใจว่านักเรียนจะ เสนอความคิดเห็นอะไร					
3	นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน					
4	นักเรียนคิดว่า ความรู้สึกของเพื่อน เป็นเรื่อง เล็กน้อย					
5	นักเรียนชอบทะเลาะกับเพื่อน					
6	นักเรียนไม่มีความไว้วางใจในตัวเพื่อนของ นักเรียน					
7	นักเรียนมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อน					
8	นักเรียนปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อน					
9	นักเรียนกับเพื่อนมีความห่วงใยให้กันและกัน					
10	นักเรียนไม่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้					
11	เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน นักเรียนจะพยายาม ปรับความเข้าใจกับเพื่อนให้เร็วที่สุด					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ก.ด้านความรู้

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศไม่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
2	ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์อย่างมากในการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ					
3	การเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถพูดสนทนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
4	การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ทำให้ข้าพเจ้าเขียนศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
5	การรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้					
6	การรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้					
7	การทำแบบฝึกหัดในภาษาอังกฤษ ไม่ทำให้ข้าพเจ้าแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					

ข.ด้านความรู้ลึก

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าเบื่อกับการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าพอใจกับการได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ					
3	ข้าพเจ้าชอบวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ					
4	ข้าพเจ้าไม่ชอบสื่อการเรียนการสอน เช่น หนังสือเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
5	บรรยากาศในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศมีความสนุกสนาน					
6	ข้าพเจ้ากังวลใจที่ต้องพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและเพื่อนๆในห้องเรียน					
7	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อครูชาวต่างประเทศเรียกให้ตอบคำถามในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อที่ต้องทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษ					

ค.ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
1	ข้าพเจ้านี้เคยท่องเที่ยวต่างประเทศบ้างหรือไม่					
2	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำนองโดยครูชาวต่างประเทศสม่ำเสมอ					
3	ข้าพเจ้าส่งการบ้านวิชาภาษาอังกฤษตรงเวลา					
4	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจฟังที่ครูชาวต่างประเทศสอนขณะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
5	เมื่อครูชาวต่างประเทศสั่งให้ทำรายงานวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารอจนใกล้เวลาแล้วค่อยเริ่มทำ					
6	ข้าพเจ้าท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกวัน					
7	เมื่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยากขึ้น ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูชาวต่างประเทศ					

ภาคผนวก ค

คำอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	7.284
2	11.617
3	7.284
4	6.043
5	42.000
6	37.677
7	7.284
8	19.943
9	25.432
10	25.432

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .891

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(t) ของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	8.780
2	.408
3	20.521
4	38.413
5	8.780
6	22.474
7	8.780
8	17.667
9	12.563
10	7.259

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .919

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการความคาดหวังทางการเรียน
ของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	13.688
2	25.462
3	10.844
4	2.743
5	14.324

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .648

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.408
2	15.330
3	23.905
4	40.811
5	28.731
6	32.638
7	2.357
8	30.524
9	8.402
10	19.664
11	10.920

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .932

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับครูชาวต่างประเทศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	82.398
2	82.398
3	18.938
4	19.263
5	19.263
6	14.209
7	34.348
8	13.160
9	27.436
10	17.484
11	6.335
12	17.984

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.408
2	15.330
3	23.905
4	40.811
5	28.731
6	32.638
7	2.357
8	30.524
9	8.402
10	19.664
11	10.920

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .937

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
ด้านความรู้	
1	4.788
2	7.230
3	10.932
4	7.230
5	7.457
6	12.377
7	11.583
ด้านความรู้สึก	
1	7.400
2	7.400
3	2.410
4	5.392
5	13.253
6	7.422
7	9.847
8	21.629
ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม	
1	
2	25.667
3	19.955
4	19.955
5	19.955
6	10.932
7	25.667
	7.422

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .928

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายคุณานนท์ แสงวงษ์งาม
วันเดือนปีเกิด	16 มีนาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงใหม่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	15/5 ซอยสามเสน 9 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โทร. 0-2668-9044
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550	การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกการแนะแนว จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2552	การศึกษาระดับปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร